

ලංකාවේ වි අස්වැන්න දිගුණ කිරීම පිළිබඳ සටහන්

කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව වෙනුවෙන් ආශ්විච්චි ප්‍රවෘත්ති
දෙපාර්තමේන්තුව මගින් නිකුත්කරන ලදී

1950

ලංකාවේ වී අස්වැන්න දියුණු කිරීම පිළිබඳ සටහන්

ඩී. රයින්ඩ්, ඔ.බී.ඊ., ඩී.එස්.සී., එෆ්.එල්.එස්.
කෘෂිකම් අධ්‍යක්ෂක මහතා විසිනි.

සිංහල පරිවහිතය
ඩෙව්ඩ් කරුණාරත්න විසිනි

1950

කොළඹ ලැබුණු ආදායම් ප්‍රතිපාදන ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය.

2—J. N. 21813—20.005 (6/50.)

පටුන

		පිටු
1	ආරම්භය	1
2	ගම්බද ආදර්ශ කුඹුරුවල ප්‍රතිඵල	3
3	පැල ඉන්ද්‍රියවලට පක්‍ෂව හා විපක්‍ෂව	7
4	පැල ඉන්ද්‍රියවලේ අනුසස් පිලිබද සාරාංශය	12
5	පැල ඉන්ද්‍රියවල ක්‍රම	13
6	තව්‍යන	13
7	පැලවල වයස	15
8	තව්‍යන් පෝරකිරීම	16
9	කුඹුර පලමුකොට කෙටීම	17
10	පෝර හා රට පෝර	18
11	පැල ඉන්ද්‍රියවල	20
12	වැඩි දියුණු කරන ලද වී වගී	23
13	වැඩි දියුණු කරන ලද වී වගීවල අනුසස්	25
14	දවසේ දිනිය ගොයමට බල පාන සැටි	26
15	කෘමි හා ගොයම් රෝග	27
16	වැඩෙන ගොයම පෝරු ගැම	28
17	වල් නෙලීම	28
18	කොළ පෝර යෙදීම	29
19	ජලය යෙදීමේ අරපරිස්සම	30
20	ප්‍රවාරක ක්‍රම	32
21	ආදර්ශ වීඩි	33
22	ප්‍රතිඵලය	34
23	නෝර අැති වී වගී	35

ලංකාවේ වී අස්වැන්න දියුණු කිරීම පිළිබඳ සටහන්

ආරම්භය

තව වගා කොට තිබෙන කුඹුරුවලින් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගත යුතුය යනු අමුතුවෙන් කිය යුත්තක් නොවේ. දැනටත් අලුත් ඉඩම් තීරන්තරයෙන් ම ජල සම්පාදන ක්‍රම යටතට ගෙනෙනු ලැබේ. (ගෙවත් අස්වද්දනු ලැබේ.) එහෙත් මේ සදහා යන කාලයත් විශදමත් ගැන සලකා බලන විට, මේ ක්‍රමයෙන් ලංකාවේ සහල් හිඟය මගහරවා ගත හැක්කේ සීමා සහිත ප්‍රමාණයකට බව අවශ්‍යයෙන් ම පෙනී යන්නේ ය. එපමණකුත් නොව, වී ඉඩම්වලින් ලබා ගත හැකි ඉහල ම ප්‍රයෝජනය නොගෙන සිටීම පාඩුවකි. එසේ මහා පොළොවෙන් නෙලා ගත හැකි ශ්‍රේෂ්ඨතම එලය ලබා නොගැනීම රටට මෙන්ම රට වැසියාටත් එකසේ අනර්ථකර වෙයි. මේ සටහන් ලිවීමෙහි ලා අප පරමාර්ථය වූයේ වී අස්වැන්න වැඩිකර ගැනීමේ සදුපදේශ විදහා දැක්වීමත්, ඇතැම් සාවද්‍ය මත පිටුදැකීමත් ය.

ලංකාවට තිත්‍ය වශයෙන් හුරු පුරුදුවී තිබෙන වී ගොවිතැන් කිරීමේ ක්‍රම, ආදියේදී ආසියාවේ සහල් සම්පාදනය අනුව හැඩ ගැසුණු බව පෙනේ. බුරුමයෙන් හා සියමෙන් කිසිම සීමාවක් නැති තරමට ලාභ හාල් ලැබුණු කාලයේ, ආවිණි කල්පික ගොවි ක්‍රම යටතේ කරනු ලැබූ මේ රටේ වී ගොවිතැනින් ලැබුණු ලාභය, ඉතා අල්පය : ඇතැම්විට කොහෙත්ම නැත. එහෙයින්ම වී ගොවිතැනින් ලද ආදායම ද ඉතා පහත් තත්ත්වයක් භජනය කෙලේ ය. ඒ කාලයේ වඩා විශාල අස්වැන්නක් ලබා ගත්තේ නම්, වැඩි ආදායමක් ලබා ගන්නට තිබුණේ ද, යනුත්, මත හෙදයට ගොදුරු වූ ප්‍රශ්නයකි. ඒ කෙසේ හෝ වේවා, පිටරටින් මෙරටට ගලා ආ ලාභ හාල් හේතු කොට ගෙන වී ගොවිතැන දියුණු කිරීමට කිසිම ධෛර්‍යීයක් නොලැබිණ. එසේ ධෛර්‍යීයක් නොලැබීම නිසා ම අති භයානක උදසින

තාවයක් උදා විය. එහෙත්, දැනට පවත්නා වී මිලක්, රජය විසින් වී බ්‍රිසලකට රු. 8ක් වන සේ නියම කොට තිබෙන මුදලක් හේතු කොට ගෙන යටකී තත්ත්වය නිතැතින්ම වෙනස් වෙයි. වී ගොවිතැන් කිරීමේ විශදම සාමාන්‍යයෙන් වැඩිව තිබියදීත්, සුළු අස්වැන්නක් ලැබීමෙන් පවා දැනට වී ගොවිතැන ලාභ දෙන ව්‍යාපාරයක් බවට පත් වී තිබේ. මේ වී ගොවි-තැනේ තත්ත්වය උසස් කරලීමට පටහැනිව උදාවී තිබුණු එක් බලවත් අවහිරයක් මග හරවා ගැනීම, මේ තත්ත්වය නිසා පුළුවන් විය. සහල් සඳහා දැනට පිටරටවලට ගෙවිය යුතු විශාල ධනය දීපයේ මුදල් තත්වය අපතේ යවන මාගීයක් වී තිබේ. එසේ ම සහල සඳහා පිට රටම බලාපොරොත්තුවී සිටීම ක්‍රීඩාවකු විසිනුත් රුපී නොකරන බලවත් අවදානමක්ද වන්නේය.

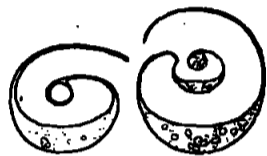
කරුණු මෙයේ හෙයින් වී අස්වැන්න වැඩිකරගැනීම ලාභ ලැබීමේ මාගීයක් පමණක්ම නොව, රට වෙනුවෙන් කළයුතු පරම සේවයක් බවත් හැම ගොවියෙකුට ම පෙනී යා යුතුය. වී ගොවිතැන දැනට වැටී ඇති දුර්වල තත්ත්වය හේතුකොටගෙන “එය කරන්නට ම බැරිය” යන මන්දෙත් සාහි මතයට හාත්පසිවී සිටීමට බෙහෝ ගොවියන් පුරුදුවී සිටිනු පෙනේ. හැරත්, වී ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් යෙදිය හැකි ධනයත් සීමාසහිත බැවින් එය දියුණුකරලීම සඳහා නුපුරුදු-අවදානම් සේ පෙනෙන කටයුතු වලට අත ගැසීමට ඔවුහු තැනි ගනිති: මැලිවෙති. එසේ හෙයින් වී අස්වැන්න දියුණු කරගැනීම පිණිස, ඔවුන්ට පහසුවෙන් අනුගමනය කළ හැකි කෘෂිකම් ක්‍රම, පෙත්වා, කියා දිය යුතුයි. වී ගොවිතැන් කරන්නා, හැම ගොවියෙකු මෙන් ම, පැරණි මතයෙහි එල්ලගෙන සිටින්නෙකි. එසේ හෙයින් යම් ක්‍රමයක් සම්පූර්ණ දැයි ඔහුගේ ඇස් ඉදිරිපිට ඔප්පුවනතුරු ඔහු අලුත් ක්‍රම පිළි නොගැනීම සවහාවයකි. කවර හෙයින් ද යත්? යම් හෙයකින් ඔහුගේ අලුත් අත්හදා බැලීම සාර්ථක නොවුවහොත් ඔහු ඒ සඳහා යට කළ මුදල අපතේ යනු පමණක් නොව, ඇතැම්විට ඔහුට වම් ගණනක් ණය ගැනිව සිටින්නට ද සිදු වෙයි.

එතකුදු උවත්, ගොවියන්ගේ කුඹුරු වල ම, මේ අභිතව ගොවි ක්‍රම ක්‍රියාවේ යොදවා ආදායම් වශයෙන් පෙත්වා දුන හොත්, එම සාමාන්‍ය ගොවික්‍රම ක්‍රියාවේ යොදවන්නට ගොවියන් හය නොවෙනවා ඇත. එසේ ප්‍රදායීතය කර පෙත්වන ක්‍රම පහසු ඒවා මෙන්ම වැඩි විශදම් නොයන ඒවා විය යුතුයි. රජයේ විශාල ගොවිපලවල් හි කෙරෙන අත්හදා බැලීම් ගම්බද ගොවියන් විසින් අනුගමනය කළ යුතුය යනු මෙයින් අදහස් කරණු නොලැබේ. කවර හෙයින් ද යත්? මේ මහා ආදායම් ගොවිපල වල්හි අත්හදා බලන දේ හැම විටම සාමාන්‍ය නොවන බැවිනි.

දිවයින පුරා විසිරී තිබෙන ගම්බද ගොවියන් ගේ කුඹුරු වලින් කුඩා කැබෙලි ගෙන, වී ගොවිතැන දියුණු කිරීමේ විධිමත් ක්‍රම ක්‍රියාවේ යොදවා ආදායමෙන් පෙත්වා දීම, එහෙයින්, ප්‍රඥාගොවර බව පෙනී ගියේ ය.

මෙබඳු ආදායම්වලින් පලමු වැන්න දක්වන ලද්දේ 1948, යල කන්නේ දී ය. 1948-1949 මහ මෝසමේ දී ද මෙය විශාල වශයෙන් කරන ලදී.

ගම්බද ආදායම් කුඹුරුවලින් ලැබූ ප්‍රතිඵල

හි පහත දක්වනුයේ 1948 යලේ දී සහ 1948-1949 මහ මෝසමේදී කරන ලද අත්හදා බැලීම් වලින් ලබන ලද ප්‍රතිඵල පිළිබඳ සාරාංශ පිණිසයකි. අප විසින් යෝජනා ක්‍රියා මාගීයෙන් අස්වැන්න පිළිබඳ කොතරම් දියුණුවක් ලැබී තිබේද යනු පෙනී යනවා ඇත. මේ ආදර්ශ වනාහී, ගම්බද ගොවි යාගේ කුඹුරේ කැබෙල්ලක, යෝජනා කරන ලද ගොවි ක්‍රම එකක් හෝ වැඩි ගණනක් අත්හදා බලා ප්‍රදර්ශනය කරවා පෙන්වීමෙන් කරන ලද්දකු වෙයි. මේ ක්‍රමවල වැදගත්කමත්, ඒවායින් ගොවියාට පහසුවෙන් ප්‍රයෝජනය ගත හැකි පිළිවෙලත්, මේ ආදර්ශ නිසා ගොවි යාට නිසැකයෙන් ඒත්තු යාවි යයි කලාපනා කරන ලදී. ඒ එසේම විය. ආදායම් කුඹුරට යාබදව වූ ගොවියාගේ කුඹුරෙන් ම, ආදායම් කුඹුරේ දියුණුව මැන ගැනීමට ගොවියාට පුළුවන් විය.

යල 1948 : මේ ආදායම් දැක්වීම්, පැල ඉන්දුවීමටම සීමා විය. ඇතැම් විට පෝර කිරීම ද ඒ හා සම්බන්ධ කොට දක්වන ලදී. පැල ඉන්දුවීම (හෙවත් උදුරු සිටුවීම) පිළිබඳව පමණක් දක්වන ලද ආදායම් 35ක් විය. (මෙයින් 23 ක් උච්ච පලාතේය.) පැල ඉන්දුවන ලද ආදායම් කුඹුරුවලින් ලැබූ අස්වැන්න අක්කරයකට බ්‍රසල් 41.3 ක් විය. ඊට යාබදව තිබුණු පැල නොඉන්දවූ, වැපිරූ, කුඹුරුවලින් ලැබූ පලදාව කෙතෙක් ද? අක්කරයකට බ්‍රසල් 19.5ක් පමණකි. සියයට 111.9 ක දියුණුවකි: වැඩිවීමකි! දකුණු මධ්‍යම කොසායයේ කරන ලද ආදායම් වලින් අක්කරයකට බ්‍රසල් 44.5 ක් ලැබූ අතර, එහිම, වී වැපුරූ කුඹුරු වලින් ලැබුණු අස්වැන්න සාමාන්‍යයෙන් අක්කරයකට බ්‍රසල් 17 ක් පමණකි. දියුණුව-වැඩිවීම -එහෙයින්ම ලාභය-සියයට 161 කි. සෙසු පලාත්වලද වී වැපුරූ කුඹුරුවලින් අක්කරයකට බ්‍රසල් 24.4 ක් ලැබෙද්දී, පැල ඉන්දුවීමෙන් පමණක් අක්කරයකට බ්‍රසල් 35.4 ක අස්වැන්නක් ලැබීමෙන් - සියයට 45.1 අස්වැන්න පිළිබඳ දියුණුවක් ඇස් ඉදිරිපිට දැකීමෙන් - පැල ඉන්දුවීමේ අනුසස් යස රහට හෙළි විය. මේ සියල්ල වූකලී සතුටුදායක ලාභය. මේ ක්‍රමයෙන් දකුණු මධ්‍යම දිශාවේදී ලැබූ අස්වැන්නේ වැඩිදියුණුව බ්‍රසල් 27 කි. වී ඇට වැපුරුවා නම් වියදම්

වන වී බුසල් සතරක් පැල ඉන්දවීමේ දී ඉතිරිවූ නිසා ඒ සතරක් ඊට එකතු කළ යුතු වෙයි. මෙසේ බලන විට වැඩිපුර ලැබූ අස්වැන්න අක්කරයකට බුසල් 31 කි. රජයෙන් නියමිත මිල ගණන වූ රු. 8 ගණනේ ගණන් බැලුවහොත් එය වූකලී අක්කරයකට රු. 248.00 ක ලාභයකි. ඒ කාලයේ පළාතේ පැවති මිල ගණන වූ බුසල රු. 12 ගණනේ නම් රු. 372 ක ලාභයකි. සෙසු ප්‍රදේශයන්හි, බිත්තර වියෙන් වූ ඉතුරුව නොසලකා ගණන් බැලූ කල්හි, අක්කරයකින් ලැබූ ලාභය (බුසල රු. 8 ගණනේ) රු. 174 ක් විය.

පෝර කිරීමක් සමග (ඇතැම් කොළ පෝර හා ඇතැම් කෘත්‍රිම=රට පෝර) කරන ලද පැල ඉන්දවීමේ ආදායම් ගණන සම්පූර්ණයෙන් 12 ක් පමණකි. මෙයින් ලැබූ අස්වැන්න පිළිබඳ ලාභය අක්කරයකට බුසල් 34.7 සහ 51.7 බැගින් විය. සාමාන්‍ය ගණන අක්කරයකට සියයට 49.0 කි. පැල ඉන්දවීම ගැන දක්වන ලද ආදායමින් ලැබූ ප්‍රතිඵලත්, පැල ඉන්දවීමෙන් පිටස්තර අත්‍ය කරුණු ගැන දක්වන ලද ආදායමින් ලැබූ ප්‍රතිඵලත්, සංසඤ්ඤා කර බලන කල්හි, ඒ අත්‍ය ආදායමට වැඩියෙන් පැල ඉන්දවීමේ ආදායම් මගින් අත්පත් කර ගන්නා ලද ලාභය හෙවත් ජයග්‍රහණය සියයට 68.3 ක් විය. මෙසේ බලන විට, වැඩිගෙන එන ගොයම් පැල පෝරු ගැම, පෝර කිරීම, තෝරන ලද හොඳ බීජ වැපිරීම ආදී අවශ්‍ය කෘෂිකම් විධිවලින් ද සැලකිය යුතු අස්වැන්න පිළිබඳ දියුණුවක් ලබා ගත හැකි වුවත්, ඒ සියල්ලම අඛණ්ඩව පැල ඉන්දවීමෙන් විපුල ප්‍රයෝජන අත්පත් කර ගත හැකි බව සත්‍යයක් සේ පෙනී යන්නේ ය. එහෙත් පැල ඉන්දවීම ගැම තැනදීම කළ නොහැකි හෙයින් සෙසු කෘෂිකම් විධි ද නොසලකා නොහැරිය යුත්තේය.

යකඩ හැඩ නගුලෙන් හාලා, ගොයම් පැල සති තුනක් වයස් ගත වූ විට වැවෙන ගොයම් පෝරු ගැමේ ආදායම් 14 ක් දැක්වීමු. එම ආදායම් කුඹුරු කැබලිවලින් ලැබූ අස්වැන්න අක්කරයකට බුසල් 3.25 ක් වූ අතර එසේ නොකළ කුඹුරුවලින් ලැබූණු අස්වැන්න කොතෙක් ද? අක්කරයකට බුසල් 19.8 ක් පමණකි. එය වූකලී සියයට 64.1 ක වැඩිදියුණුවකි. ලාභයකි. එසේ හැ කුඹුරු වලට කොළ පෝර යෙදීමෙන් තවත් බුසල් 5.5 ක් අස්වැන්න වැඩි කර ගත හැකි විය. එය සියයට 34.8 ක දියුණුවකි. සාමාන්‍ය ගණන අනුව බලන විට මෙයින් ලැබූ ලාභය රුපියල් වශයෙන් 44 කි. කවර ගම්බද ගොවියෙකුට වුව ද ලේසියෙන් පහසු වෙන් ලබාගත හැකි ලාභයකි මේ.

1948-49 මහ : මේ කන්නේ දී දිවයින පුර පවත්වන ලද ආදායම් 534 කි. ආදායම් කුඹුරු කැබලි, යාබද කුඹුර හා සංසඤ්ඤා කර බැලීමෙන් ගණන් ගන්නා ප්‍රතිඵල පහත දැක්වෙයි:

පැල ඉන්දවීම : සෙසු කෘෂිකම් විධි ගැන නොව පැල ඉන්දවීම පමණක් කොට, දකුණු මධ්‍යම දිශාවේ ලැබූ අස්වැන්න ප්‍රමාණය බුසල් 52½ කි. බිජුවට වපුරු ගොවිතැන් කළ යාබද කුඹුරුවලින් ලැබූ අස්වැන්න බුසල් 27½ ක් පමණකි. පැල ඉන්දවීමෙන්, ඉතිරිවූ බිත්තර වීන් ගණන් ගත් කල්හි මේ වූකලී සියයට 98.2 ක දියුණුවකි.

සවභාව වශයෙන් ඒ ඒ ස්ථානවලදී කරන ලද ආදායී ගොවිතැන් වලින් ලැබූ ප්‍රතිඵලවල මද මද වෙනස් කම් තිබුණද, මේ හැම තැනදීම පෙනී ගිය කාරණය නම් පැල ඉන්ද්‍රීමෙන් අස්වැන්න පිලිබඳ අති මහත් දියුණුවක් - අභිවාසියක් - විපුලභාවයක් ලබා ගත් බව ය. ඒ ඒ තැනින් ලැබූ අස්වැන්න පිලිබඳ දියුණුව අක්කරයකට බ්‍රසල් 5෫ ඊ සිට 27෫ දක්වා විය. වැඩිම වැඩි අස්වැන්න ලැබුණේ ගම්බද වී ගොවිතැන ඉතා දුර්ල ලෙස පැවැති ස්ථානවලය.

දියුණු කරන ලද වෙනත් කෘෂිකම් විධි : පැල ඉන්ද්‍රීම කළ නොහැකි ස්ථානවල වෙනත් කෘෂිකම් විධි පිලිබඳ ආදායී දැක්වීමු. සැහැල්ලු යකඩ නගුලේ ප්‍රයෝජන දැක්වීම, වැඩෙන ගොයම පෝරු ගැම සහ වල් නෙලීම යථෝක්ත ආදායීවලට අඩංගු විය. මේ ක්‍රමවලින් ලැබූ අස්වැන්නේ වැඩි දියුණුව අක්කරයකට බ්‍රසල් 17෫ක් විය. (අස්වැන්නේ වැඩි ප්‍රමාණය ගණන් ගැණුණේ සිරිත් පරිදි යාබද කුඹුර හා සසඳ බැලීමෙනි). මෙය වූකලී 14 : 71½%ක දියුණුවකි.

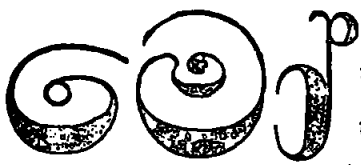
පොහොර යෙදීම : මේ ක්‍රමයෙහිදී ලාභ සහිතවූ සැහෙන ප්‍රමාණයේ අස්වැන්න පිලිබඳ දියුණුවක් ලදී. ලැබූ දියුණුව සාමාන්‍යයෙන් අක්කරයකින් බ්‍රසල් 7෫ වැඩි පුර ලැබීම යි. (මෙය සියයට 37 කි) මෙයින් ලැබූ ප්‍රතිඵල වඩාලාත් වැඩි වූයේ පැල ඉන්ද්‍රීමත් සමග මෙය කළ අවස්ථාවල දීය. වල් වැඩීම ගහණවූ කුඹුරුවලට පොහොර යෙදීමෙන් වල් වැඩීම වඩාත් සිඝ්‍ර වන බවත් සිතට ගත යුතුයි.

අවස්ථා කීපයක් හැරුණුවිට, අප විසින් දක්වනු ලද පැල ඉන්ද්‍රීම පිලිබඳ හැම ආදායීයකදීම, කලින් බලාපොරොත්තු වූවාටත් වඩා විපුල ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට පුළුවන් විය. ලංකාවේ වී ගොවිතැන් කරන පසෙහි ඇති වැලි ගතිය ගැනත්, රසායන පරීක්ෂණයෙන් හෙළිවන පරිදි එහි ඇති පහත් පෝෂණ ගුණය ගැනත් මෙතෙහි කර බලන විට, ගොවිතැනට හිතවත් වූ (හොඳ පස) ආදී යහපත් තත්ත්ව ඇතිව කරන ගොවිතැනින් ලැබිය හැකි අස්වැන්න පිලිබඳ දියුණුව සැබවින්ම පුදුම දනවන සුලු බව කිය යුතුය.

සීමාන්තික විශ්වාසයකින් අහසේ මාලිගා නොනනා කල්පනා කලත්, දැන් පවත්නා තත්ව අනුව වැඩි වියදම් නොයන්නාවූත් හැම සුළු ගොවියෙකුටමත් ලේසියෙන් පහසුවෙන් කළ හැකි වූත් කෘෂිකම් ක්‍රම අනුව අක්කරයකින් බ්‍රසල් 40ක හෝ ඊට වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගන්නට පුළුවන් බව මෙහි ලා පළ කළ යුතුය. ඇතැම් විට සමහර හුදෙකලා තැන්හි අක්කරයකට බ්‍රසල් සියයකට වැඩි අස්වැන්න ලබාගන්නටත් පුළුවන් විය. ඒ කොයි හැටි වෙතත්, කවර ආකාරයකින් බැලුවත්, දැනට දිවයින පුරා අති සාර්ථක ලෙස කර තිබෙන දහසකටත් වැඩි ආදායීයන්හි ක්‍රියාවේ යොදවා අත්දැක තිබෙන, දියුණුවූ කෘෂිකම් ක්‍රම අනුගමනය කිරීමෙන් ලංකාවේ වී ගොවිතැනේ අස්වැන්න අතිමාත්‍ර ලෙස දියුණු තියුණු කර ගත හැකි බව පෙනී යන්නේ ය. දැන් උද්ගතවී

තිබෙන ප්‍රශ්නය නම් “ කරන්නේ මොකක්ද? ” නොවේ. “ ගොවියන් ලවා එය කරවන්නට කල යුත්තේ මොකක් ද? ” යන්න යි! නුපුරුදු ක්‍රම හුරු පුරුදු කරවීමට ඇති එකම ස්වාභාවික මාගීය නම්, ගොවියන් ඉදිරියේ එය කර පෙන්වා, එය අඩු වියදමෙන් වැඩි කරදරයක් නැතිව කලහැකි බවත්, එයින් වැඩි අස්වැන්න ලැබිය හැකි බවත්, ඇස් ඉදිරිපිට දක්වා එහි ඇති ඇත්ත තෙත් ඉදිරියේම ඔප්පුකර තහවුරු කර-පෙන්වීම ය. ගොවි කමාන්තය දියුණු කිරීමේ නියැලී සිටින හැම කෙනෙකුගේ ම පරම යුතුකම වන්නේ මෙයයි. ‘හැම කෙනෙකුගේ ම’ යන්නෙන් මා අදහස් කරන්නේ කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ නියුක්ත නිලධාරීන් ම නොවේ. රාජ්‍ය සේවකයන් හෝ වේවා නිදහස් පුද්ගලයන් හෝ වේවා, දිවයිනේ ආහාර තත්ත්වය ඔසොවා ලා ලංකාවේ පය සවයංපොෂිත කරවීමේ උණුසුම් හැඟීම් හදපත්ලෙහි කිහි කැවෙන හැම කෙනෙකුගේ ම - පරම යුතුකම විය යුත්තේ මෙය යි. දිවයින පුරා පවත්වා, ක්‍රියාත්මක කල හැකි බව අත් දැකීමෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කර ගෙන තිබෙන ආදර්ශ අනුව පහත සඳහන් උපදෙස් මා පෙල ගසන්නේ, අන්න ඒ පරමාර්ථය මඟින් ප්‍රායෝගික කර ගැනීමට හැම කෙනෙකුම ප්‍රෝත්සාහි වෙත්වායි යන හැඟීම ඇතිව ය.

පාල ඉන්ද්‍රීමට පක්ෂව හා විපක්ෂව

සම්පූර්ණ ආශ්‍රිත ආසියා දේශයේත් ලෝකයේ ඇතැම් සමහර ප්‍රදේශ වලත් අක්කර ලක්ෂ දසලක්ෂ සංඛ්‍යාත කුඹුරුවල පාල ඉන්ද්‍රීම අතින්ම කරනු ලැබේ. මෙය වූකලී හැම මෝසමේදී ම ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ගොවියන් විසින් කළ යුතු වූත් ශත වූ ගණනාවක් ඔවුන් විසින් කර තිබෙන්නාවූත් දුෂ්කර ක්‍රියාවකි. මෙය නොකර මෙයින් බේරෙන්නට පුළුවන් දිනා නම් ඔවුහු මෙයින් බේරී නොසිටිද්දී? ඇත්ත වශයෙන්ම මෙතරම් කරදර නැති ගොවිතැනකින් යැපෙන්නට ඔවුන්ට පුළුවන් නම්, ඔවුන් මේ කරදර වැඩි වී ගොවිතැනට නොව කරදර අඩු වී ගොවිතැනට බිහිනු තියනයි. ඉතින් ඔවුන් මෙයින් නොමිදෙන්නේ ඇයි? පළමු වැනි හේතුව නම් මෝසම් වූවේ ගති ගුණය යි. සෙසු රටවල මේ මහා ධාරානිපාත වලින් වස්තූන් ජලය ගලා ගොස් ගංගා සෑදී එහි වේගයේ බලයෙන් සාරවත්වූ මහා පස් කණ්ඩි හෝදා ගෙන ගොස් නැවත ඊලඟට එන ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේදී වේලි තදවී යලි නැවතත් ඊලඟට එන වූ කාලයේදී ජලයෙන් සම්පූර්ණයෙන් ම හෝ කොටස් වශයෙන් යට වන්නේ ය. මේ භූමියෙහි කිසිම දෙයක් ග්‍රීෂ්ම කාලයේ නො වැවෙයි. ජලාශ්‍රිත පාලට පමණක් වූ කාලයේ දී වැවෙයි. ඒ නිසා, එය වී ගොවිතැනට බල කරයි. පාල ඉන්ද්‍රීමටත් එය බල කරන්නේ පහත සඳහන් හේතු නිසා ය. ලාබාල ගොයම් පාලය සියුමැලි බැවින් වැඩි කලක් දිය යට ඔරෙන්නා නොදෙන්නේ ය. පළමු සති 2 හෝ 4 ඉතා අඩු ජල ගැල්මෙන් පසු කළ යුතු වෙයි. අන් වචනවලින් කියතහොත් වී වැපිරිය යුත්තේ ප්‍රමාණවත් පමණට උස්වූ භූමියක ය. එසේ නැතහොත් ජල ගැල්මට පෙර, වූව යම්නම් පටන් ගත් අවදියේ දී ය. වල් පාල හා තරඟයට වැඩෙන්නට ශක්තියක් ගොයම් පාලවලට නැති. එහෙයින් වල් පාලවලින් දුරු කොට කුඹුරු සකස් කිරීමට සෑහෙන කාලයක් අවශ්‍ය වෙයි. වල් පාලවල බීජ වැඩීමටත් ඒවායේ ඇට වනසාලීමටත් කාලයක් දිය යුතුයි. වී වැඩීමට අතිශයින් සුදුසු වනුයේ ඉතා මෘදු මොලොක් පසක්-පොළොවක්-නිසා, එසේ පස සකස් කිරීමටත් තවත් කාලයක් අවශ්‍ය වෙයි. මේ කාලය ලැබ ගැනීම සඳහාත් වූ කාලයෙන් කොටසක් මග හරවා නොගැනීම සඳහාත්, බීජ පාලවෙත කාලය එක් නැතහොත් ගත කළ යුතුයි. මෙසේ ඒ බීජ තවානේ පාල වෙද්දී

ඒ මාසය ඇතුළත, ගොයම් පැල නියමයටම ඉන්දුවන කුඹුරු යාය සකස් වෙයි. අති විශාල භූමි ප්‍රදේශයන් හි මේ මහා කරදරයෙන් අත්මිදිය හැකි ක්‍රමයක් කොහෙත්ම නැති වෙයි. බීජ වපුරා විශාල අස්වැන්න ලබා ගන්නා ඔස්ට්‍රේලියාව ඇමෙරිකාව ආදී දේශයන් හි ව්‍යාප්ත වල වැදගත් වෙනසක් අපට පෙනෙයි. මේ දෙරටවෙම ව්‍යාප්තනය ඉතා පහත් ය. (වැවෙන කාලයේ දී ඔස්ට්‍රේලියාවේ සාමාන්‍ය ව්‍යාප්තනය අඟල් 7 කි) එද, සම්පූර්ණයෙන් ම පාලනය කරන ලද නොවැරදි ජල සම්පාදන ක්‍රම සහිත ව ය. එසේ හෙයින් පැලවෙන සියුමැලි කාලයෙන් බේරී යන්ට ඔ:න්ට ප්‍රචවන් වෙයි. තවත් විශේෂයෙන් වැදගත් වූ වෙනසක් ඇත: එනම්, විශ්ලි කලාපික ධාන්‍ය වගී හා මාරුවට, ඒ රටවල වී ගොවිතැන් කිරීමයි. මේ ශෂ්‍ය මාරු ක්‍රමයට අනුබල දෙන්නේ වල් පැල වැවීමයි. තීරණයෙන්ම බීජ වපුරා ගොවිතැන් කරන කුඹුරුවල දිගින්දිගටම වී ගොවිතැන කරන්නට ගියහොත් වල් පැල මර්දනය කිරීම අතිශයින් දුෂ්කර කාර්යයක් වන බැවිනි. යම් තැනෙක ව්‍යාප්තනය අඩුද? විශ්ලි කලාපික ධාන්‍ය ශෂ්‍ය මාරුවෙන් ගොවිතැන් කළ හැකිද? එබඳු තැන්හි වැවෙන ජලාශ්‍රිත වල් පැලට වී නොවපුරන අවුරුදුවලදී වද කළ හැකියි. එහෙත් දැඩි ව්‍යාප්තනය ඇති තැනෙක, ඉදින් වී ගොවිතැන ම කරන්නට සිදුවෙහොත් (එද වී ඇට වැපිරීමෙන් කරන ඉක්මන් ගොවිතැන) පසෙහි ඇති වල්පැල පිලිබඳ ඇට රුශිය භයානක ලෙස වැඩිවීමෙන්, අහරතුර වැවිල්ලක් කිරීම අතිශයින් දුෂ්කර වෙයි. වී පැල ද එහෙයින්ම දරුණු පීඩාවට භාජනය වන්නේ ය. ලංකාවේ කුඹුරුවල කෙනෙකුට බොහෝවිට දකින්නට ලැබෙන දෙයක් නම් ගොයම් පැලවලට වඩා වල්පැල ඇති බවකි. එසේ සිදුවන්නේ නියම කෘෂි කෘෂි විධි මාගීයෙන් වල් පැල මර්දනය කරන්නට කාලයක් නොලැබෙන බැවිනි. එතකුදු දිවන් ගොයමේ ප්‍රචම ජීවිත කලාපය වෙතම නවාතක ගත වන සේ කටයුතු කළ හොත් වල් නෙලීම - වල් මැඩීම - සඳහා සෑහෙන පමණ කාලය සොයා ගත හැක්කේය. එහෙත් එහි ලා ඇතිවන එකම කරදරය නම් නවාතේ සිට කුඹුරට ගොයම් පැල ගෙන යාමයි. මේ සඳහා තවමත් යාන්ත්‍රික පිටුවහල් සොයා ගෙන නැත. පැල ඉන්දුවන යනු සොයා ගෙන ඇතත් ගොයම් පැල ඉන්දුවීමෙහි ලා ඒ එකක් වත් සාර්ථක වී නැත්තේ ය.

තවද සැලකිය යුතු කරුණක් නම්, ඔස්ට්‍රේලියාවේ වී අක්කරයකින් ලැබෙන අස්වැන්න ලංකාවේ අස්වැන්න ප්‍රමාණයට වඩා හුඟක් වැඩි නොවීමයි. (එහි වී ගොවිතැන කෙරෙන්නේ සහර ව්‍යාප්තට වරකි.) එයින් එක් ව්‍යාප්ත අස්වැන්න අක්කරයකට බ්‍රසල් 100 ක් දිවහොත් ව්‍යාප්තට ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය අක්කරයකට බ්‍රසල් 25 ක් පමණකි. වී ගොවිතැන නොකෙරෙන තුන් ව්‍යාප්ත, බටළු ආහාර සඳහා ගැණෙන තණ භූමි සඳහා ඇරෙයි. එයින් ලැබෙන මුළු මහත් ආදායම අක්කරයකින් රු. 200 ක් පමණ යයි ගණන් බලා තිබේ. වී බ්‍රසල් රු. 8 ගණනේ ගෙන ගණන් බැලුවහොත් කුඹුරෙන් ලැබෙන මුළු මහත් ආදායම අක්කරයකින් රු. 350 ක පමණ වෙයි. මෙය බ්‍රසල් රු. 8 ගණනේ අක්කරයකින් ව්‍යාප්තට බ්‍රසල් 43½ ක අස්වැන්නක් ලැබීමට සමාන ය. යහපත් කාලගුණ ආදිය ඇතිව නම්, ලංකාවේ වී ගොවිතැනින් මිටත් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගත හැකියි.

මෝසම් වණි ඇති රටක, පැල නොඉන්දවා සාර්ථක වී ගොවිතැනක් කළ නොහැකි බව, එහෙයින්, පැහැදිලි විය යුතුය. ගොවිතැන් කළහැකි දිවත් සාකික භාවය පිළිබඳ සරිකියක් ඇතිකර ගත නොහැකි බවත් පැහැදිලි විය යුතුය. වල් පැල මර්දනයකර ගැනීම, කුඩා කල ගොයම් පැලවලට වන්තාවූ අතුරු අනතුරු මගහරවා ගැනීම ආදිය, පැල ඉන්දවීමෙන් ලැබෙන දෙවැනි තරමේ, එහෙත් වැදගත්, ප්‍රයෝජන දෙකක් වෙති.

පැල ඉන්දවීමෙන් බිත්තර වී ඉතිරි වෙයි. එක් අක්කරයක පැල ඉන්දවීම සඳහා පැල ලබාගැනීමට අවශ්‍ය වන්නේ සාමාන්‍යයෙන් බුසල් ෫ ක් පමණ වූ වී ය. එහෙත් අක්කරයක් වැපිරීමට වී බුසල් 2 සිට 5 දක්වා අවශ්‍ය වෙයි. පැල ඉන්දවීමෙන් කුඹුරේ ගොයම් පැල පිළිබඳ මනා අනුප්‍රාචනක් - සම තත්ත්වයක් දකින්නට පුළුවන් වෙයි. පැලතැනි ගිස් තැනුත් නැත: පැල එන ගොඩේ ගොඩ වීත් නැත: එසේම පසෙහි - භූමියෙහි සාර අසාර භාවය අනුව පැල අතර දුර ප්‍රමාණය ද වැඩි අඩු කරගත හැකිය. ගොයම් පැසුණු ඉක්බිති කඳන් නැවී වැටීම, පැල ඉන්දවූ කුඹුරුවල දුර්ලභ ය. එහෙයින් ම පැසී නැම් ගිය කරල් සහිත කඳන් දියට වැටීමෙන් සිදුවන අලාභහානිය නිසැකයෙන් ම අඩුවෙයි. එසේම ගොයම් කැපීමට යන වියදමද අඩුවෙයි. ගොයම්ගස් කෙළින් සිටි කුඹුරක ගොයම් කැපීමට යන සෙනග වාගේ තවත් එක් ගුණයක් සෙනග නැතිව ගොයම් ගස් නැම් වැටී ගිය කුඹුරක ගොයම් කපන්නට බැරිය. පැල ඉන්දවීමේ තවත් ප්‍රයෝජනයක් නම්, එයින් ගොයම් පැසීම පිළිබඳ සමතාවයක් ඇති වීමත්, බොල් වී හෝ නිල් කරල් දකින්නට නොමැති වීමත් ය. එසේම ගොයම් පරිශුඛ තාවය රැක ගැනීමත් පහසුය. වගීයට වෙනස් වූ ගොයම් පැල සහ ඉහත මෝසමක ඇටවලින් තහින පැල (බිංපැල) පහසුවෙන් අහක් කළ හැකි බැවිනි. කුඹුරේ පස සම්පූර්ණයෙන්ම සකස් කරන තුරු බලා නොසිට, කල් තබාම ගොයම් පැල තවානක වැවෙන්නට සැලැස්සීමෙන්, මදක් වැඩිවයස් යන වී වගීයක් දිවත් ගොවිතැන් කරන්නට ඉඩ ලැබේ. ගොයමක් වැවෙන කාලයත්, අස්වැන්නත් අතර, සම්බන්ධතාවයක් ඇති නිසා, වැඩි වයස් යන දීඹි කාලීන බිජුට වැටීමෙන් වඩා විශාල වූ අස්වැන්නක් ලබා ගත හැකි ය. යලි එමඟකුත් නොව, පොහොර වගීවලින් වැඩි ප්‍රයෝජනද ගත හැකි ය. විශේෂයෙන් ජීවානනකය, එක් වරක් තවානවත් එක් වරක් පැල ඉන්දවූ කුඹුරටත්, දෙවරක් යෙදීමෙන් ජීවානනක පොහොර පෝෂණයෙන් වෙන්ට පුළුවන් පාඩුවක් වලකින්නේ ය. ගොයම් පැල ඉන්දවීමට කුඹුර සකස් කිරීමේ දී, වී ඇට වැපිරීමේ දී තරම් පොළොව සමතලා කිරීම පෝරු ගැමි ආදියෙන් කරදර විය යුතු නැති නිසා, පැල ඉන්දවීම ඒ අතින් ද ලාභයක් වෙයි. ගංවතුරෙන් සිදු වන හානිය අඩු ය. ඇත්ත වශයෙන් කුඹුරක බස්සා නොහැරිය හැකි තරම් ජලය රැඳී තිබෙන විට, එම කුඹුරෙහි වී ගොවිතැනක් රැඳවිය හැකි එකම ක්‍රමය නම් සැහෙන පමණට වැඩුණු පැල ඉන්දවීම ය. ලොකු පැල ඉන්දවන විට ජලමට්ටම අඩි දෙකක් පමණ දිවත් පැලයට ඔරොත්තු දිය හැකියි. නියඟට පවා පැල ඉන්දවූ ගොයම් ඔරොත්තු දෙන බව පල කළ හැකිය. 1948-49 මහ

මෝසමේ දී කරගෙන ගිය ආදර්ශී වී ගොවිතැන් වලින් අනාවරණය වූ එක් කාරණයක් නම්, ඒ කාලයේ ඇතිවූ නියඟෙන් යාබද වැපිරූ කුඹුරුවලට හානි පැමිණුණ අතර, පැල ඉන්දවූ ආදර්ශී කුඹුරට එතරම් අලාභ හානියක් සිදු නොවූ බව ය. එසේම දුරස්තර වන සේ පැල ඉන්දවූ කුඹුරුවලට ගොයම් රෝගයන්ගෙන් වන හානිය ද අඩු බව දැන ගෙන තිබේ. වැලිමඩ ප්‍රදේශයේ ඇට වැපුරූ කුඹුරු වල මේ ගොයම් කොළ රෝග අතිශයින් බහුලව පැවති නමුත්, පැල ඉන්දවූ කුඹුරුවලට එම රෝග කොහෙත්ම නොතිබීමෙන් යථෝක්ත කාරණය නිසැකයෙන්ම ප්‍රත්‍යක්ෂ කර ගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්තාව ලැබිණ. පැල ඉන්දවූ කුඹුරෙහි වල් නෙලීමත් පහසු ය. ගොයමට කිසිදු හානියක් නොවන සේ වල් නෙලිය හැකි ය. (විධිමත් ලෙස ගොවිතැන් කළ විට නම්, පැල ඉන්දවූ කුඹුරක වල් නෙලීමක් කරන්නට සිදුවන්නේම නැත.)

පැල ඉන්දවීමට පටහැනිව දැක්විය හැකි එකම කරුණ නම්, ඒ සඳහා යෙදිය යුතු සෙතග හා ඒ පිරිස සඳහා යන වියදමක් ය. පැල ඉන්දවීම තරමක් කරදර බවක් පිට රුදු ඇති කරවන බවක් නිසැකයෙන්ම ඇත්තයි! එහෙත් එය තරයේ පිටුදැකිය යුතු තරම් භයානක නොවේ මැයි. ඉතාලිය, ස්පාඤ්ඤය ආදී දියුණු රටවල තවමත් පැල ඉන්දවා ගොවිතැන් කරන්නේ එය සැබවින් ම ලාභ ලබා දෙන සුලු නිසාම ය. අක්කරයක පැල ඉන්දවීමට අවශ්‍ය වන ජන බලය පිළිබඳ අතිශයින් අතිශයෝක්ති සහගත මත ලංකාවේ පැතිර පවත්නා බව පෙනේ. අක්කරයක පැල ඉන්දවීමට සත්‍රින් තිස් දෙනෙකු අවශ්‍ය යැයි කියති. සත්‍රින් 80 දෙනෙකු අවශ්‍ය බව කියනවා ද ඇතැම් විට මා අසා තිබේ. එහෙත් ඇත්ත නම් සුළු පලපුරුද්දක් ඇති සත්‍රින් 8 දෙනෙකුට එක් දිනකදී අක්කරයක පැල ඉන්දවිය හැකි බවය. වඩාත් හුරු පුරුදු වූ විට 6 දෙනෙකුටත් එය කළ හැකිය. එහෙත් මේ, පැල ඉන්දවීමට පමණකි. තවත් පැල උදුරුලීමත්, උදුරුලූ පැල කුඹුරට ගෙන ඊමත් මීට ඇතුළත් නැත. වී වැපිරීමට වඩා බෙහෙවින් වැඩි වියදමක් පැල ඉන්ද වීමට වියදම් නොවන බව තබ්බෝවේ වී මධ්‍යස්ථානයෙන් ඇද දක්වන පහත දැක්වෙන තුලනාත්මක සංඛ්‍යා ලේඛනයෙන් අවබෝධ වෙනවා ඇත:—

තබ්බෝවේ වී මධ්‍යස්ථානයෙහි ගොයම් පැල ඉන්දවීමට හා වැපිරීමට ගිය වියදම් සංසඤ්ඤාකර දැක්වීම

කායතීය	ඉන්දවීමට		වැපිරීමට	
	රු.	ශත	රු.	ශත
බිත්තර වී ඇතුළු තවානට ..	3	00	—	—
පැල ඉදිරීමට-කෙනෙකුට රු. 2.50 ගණනේ සතර දෙනෙයි	10	0	—	—
පැල තවානෙන් කුඹුරට ගෙන ඒමට-එක්කෙනෙයි	2	50	—	—
මහට පැල ඉන්දවීමට-කෙනෙකුට රු. 1.54 ගණනේ ස්ත්‍රින් 8 දෙනෙයි ..	12	32	—	—

කාය්‍යය	ඉන්ද්‍රීමට		වැපිරීමට	
	රු.	ශත	රු.	ශත
යලට ස්ත්‍රීන් 10 දෙනෙකි ..	15	40	—	—
බිත්තර වී බුසල් 1¼ ගණනේ ..	—	—	10	0
පෝරු ගෑම - සතර දෙනෙකි ..	—	—	10	0
වැඩෙන ගොයම පෝරු ගෑම-එක් අයෙකු එක් වරුවයි ..	—	—	1	25
වල් නෙලීමට සහ හිස් තැන්හි පැල සිටුවීමට සත්‍රීන් 4 දෙනෙකි ..	—	—	16	16
	යල	30 90	..	—
	මහ	27 82	..	27 41

මෙහි වෙනස ඉතා සවලපා ය. මේ දැක්වූ ආදායම් ගොවිතැනේ දී පැල ඉන්ද්‍රීමෙන් වැඩිපුර ලැබූ අස්වැන්න බුසල් 20 කි. බිත්තර වී බුසලක් ද ඉතිරිවූ බැවින් එයත් මිට එකතු විය යුතුයි. රජයේ නියමිත මිල අනුව, පැල ඉන්ද්‍රීමෙන් වූ ලාභය රු. 168.00 කි. වී වපුරා කළ ගොවිතැනේ දී වැඩෙන ගොයම පෝරුගෑම පිණිස රු. 1.25 ක අතිරේක වියදමක් දැර තිබේ. එම වියදම නොකළ ද ලාභයෙහි ඇති වන අඩුවක් නැත. කවර හෙයින් ද යත්? වී වැපිරීමේ පුරුද්දෙන් පුළුඹාකා කුඹුරට වැඩි අස්වැන්නක් උරුම නිසා ය. පැල ඉන්ද්‍රීම අධික වියදම් යන වැඩකැ යි යන මතය තහවුරු කිරීමට සෑහෙන කිසිම සාධකයක් නැත. විශේෂ යෙන්, තබ්බේවේ දී පැල ඉන්ද්‍රීමේ නියුක්ත වූවන්ට ගෙවා ඇත්තේ අවශේෂ ස්ථානයන්හි ගෙවන වේතනයට වැඩි වේතනයක් නිසා, පැල ඉන්ද්‍රීම වියදම් කාරී වැඩකැ යි යන මතය නියතයෙන්ම ප්‍රතික්ෂයා විරහිත වන්නේය.

පැල ඉන්ද්‍රවීමේ අනුසස් පිලිබඳ සාධාංගය යි

1. පස වඩා හොඳට සකස් කිරීමට හා වල් පැල මර්දනයට කල් ලැබේ.
2. ලප්පි විශේ දී ගොයම් පැලවල ආරක්ෂාව තහවුරු වේ.
3. බිත්තර වී පිරිමැහේ.
4. පොළොවෙන් වඩා ප්‍රයෝජන ගත වූ හැකියි. ගොයම් පැල එක ගොඩේක් නැත. හිස්නැනුක් නැත.
5. පැසුණු ගොයම් වැටී යාම අඩුය. එයින් අස්වැන්නට සිදුවන හානිය සහ කැපීමේ වියදමක් අඩුය.
6. පැසීමේ සමතාවයක් ඇතිවීමෙන් තිල් බොල් ධාන්‍ය අඩුවේ. කෙටීමේදී නොකැඩුණු හාල් වැඩි තරමක් ලැබේ.
7. බිම්පැල විනාශවීමෙන් ගොයම් පිරිසිදු බව රැකෙයි. මෝසම් දෙකට වෙන වෙන වගී දෙකක් වගා කරනවා නම් මෙය විශේෂ යෙන් වැදගත් වේ.
8. වල් ගොයම් මර්දනය කිරීමට පිහිට වෙයි.
9. වැඩි වයස් ගත වී ගොවිතැන් කිරීමට ඉඩ කඩ ලැබෙයි. එහෙයින් ම වී අස්වැන්න වැඩි වෙයි.
10. ජීවානනක පොහොර සෝදායාම අඩුකරයි.
11. කුඹුරු මනාසේ පෝරු හා සමතලා නොකළ යුතු හෙයින් ජීවයන මහන්සිය අඩු කරයි.
12. වී වැපිරු මුල් කල්හි මෙන්, වතුර වරින් වර බැඳීමක් වතුර ඇරීමක් එපමණ ද්‍රවමනා නැති හෙයින්, වතුර ද පිරිමැහේ.
13. ගංවතුරෙන් වෙන්ට පුළුවන් හානිය අඩු වෙයි. තිරන්තරයෙන් වතුර රඳ පවත්නා කුඹුරුවල පවා වී ගොවිතැන් කිරීමට ඉඩ ලැබෙයි.
14. තියඟට වඩා ඔරුණු දිය හැකියි.
15. ගොයම් කොළ රෝග වලින් වන හානි අඩු යි.
16. වල් නෙලීම අවශ්‍ය වී නම්, එයත් ඉතා පහසු වෙයි.

පාල ඉන්ද්‍රවන ක්‍රම

වචන අක්කරයක නවනකින් ගන්නා ගෝයම් පාල අක්කර 13 ක හෝ 14 ක ඉන්ද්‍රවීමට ප්‍රමාණවත් වේ. පාල ඉන්ද්‍රවන දුර ප්‍රමාණය අනුව මෙය අඩු වැඩි වන්නේය. නවනකින් පාල උදුරු ගත් විට ඒ නවනේ ශෛවන ගෝයමින් ලැබෙන අස්වැන්න වෙන කුඹුරක අස්වැන්න තරම් සාර නොවන හෙයින්, ඕනෑවට වඩා විශාල භූමි භාගයක් නවනේ සඳහා යෙදීම නුවණට හුරු නොවේ. එසේ හෙයින් අක්කරයකින් ඉතාම වැඩි පාල ගණනක් ගන්නට පුළුවන් වන නිසායෙන් නවනේ ඇට වැපිරිය යුත්තේ ඉතා ලග ලග තද බද ව ය. අක්කරයක නවනක වැපිරීමට බ්‍රසල් 10 ක බිත්තර වී ප්‍රමාණවත් බව කිය හැකියි. ලග ලග තද බදව නවනේ ඇට වැපිරීමේ තවත් එක් ප්‍රයෝජනයක් ඇත. එනම්, ලග ලග ගෝයම් පාල වැඩීම හේතු කොට ගෙන ඒවායේ මුල් තදින් පොළොව යට නොයයි. එයින් පාල උදුරුලීමට පහසු කම් නිසැකයෙන් ම ඇති වන්නේ ය. බිත්තර වී දියේ ලැමක් පාල මුල්කිරීමක් සිරිත් පරිදි විය යුතුයි. සනයට වැපිරීමට ඇතැම් විට ඇලි මැලි කමක් දක්වන බව දක්නා ලැබේ. එහෙත් ගැඹුරු දිය රැදුණු කුඹුරුවල ඉන්ද්‍රවීමට ඉතා විශාල ගෝයම් පාල ඕනෑ නම් මිස, තුනියට වැපිරීම කළ යුතු නොවේ.

පොළොව සකස් කිරීම සාමාන්‍ය පිළිවෙලට ම කළ යුතුයි. එතකුදු වුවත්, වල් පාල සම්පූර්ණයෙන් ම මර්දනය වනු පිණිස පොළොව සකස් කිරීම නම් තරමක් හොඳටම කළ යුතුයි. යම් හෙයකින් නවනේ ගෝයම් පාල සමග වල් පාලත් වැවුණ හොත් ගෝයම් පාල'යයි යන හැඟීමෙන් ඒවා ගෝයම් පාලත් සමග ඉදිරි ඒවා සමගම ඉන්ද්‍රවෙන්නටත් බැරි නැත. මුල් ලැම මතු පසෙහිම සිදු වන පිණිස නවන නොගැඹුරු ලෙස පිළියෙල කිරීම මැනවි. පාලවල මුල් ගස් යටට ඇදී ගියහොත් ඒවා උදුරු ලීම අපහසු වන නිසාය. නවන කැට පොඬි කොට පෝරු ගා සමතලා කළ ඉක්බිති ජලය බස්සවා හැර මතු පිට මඩ තට්ටුව තැන්පත් වෙන්නට ඉඩ හැරිය යුතුයි. නොඑසේ නම් මුල් ඇදුණු බිත්තර වී නවනේ වැපිරු විට ඒවා මඩ යටට කිඳු බසින්නට ඉඩ ඇති බැවිනි. යම් හෙයකින් වී එසේ මඩ යටට ගියහොත් වැඩිම අතපසු වනු පමණක් නොව මුල් යටට ඇදී යාමෙන් දෙවනු පාල උදුරු ගැන්මත් අපහසු වන්නේ ය. ගෝයම් පාල පසට තහවුරු ලෙස මුල් අදින තුරු වතුර නොබැන්ද යුතුයි. ඒ

සදහා දින 5-8ක් පමණ ගත විය යුතු වෙයි. ජලය දුර්ලභ නම්, ඉදින් ඉන්දවීම සදහා අවශ්‍ය වන්නේ කොට ගොයම් පැල නම්, ගොයම් පැල වැඩියෙන් උස් වී නොවැවෙනු පිණිස නවානට ජලය යැවිය යුත්තේත් ටිකින් ටිකම ය. ගැඹුරු ජලය රැඳී කුඹුරු වල ඉන්දවීමට අවශ්‍ය නම් මිස, වඩා උස ගොයම් පැල නවානේ හදු වඩා ගැනීමේ කිසිම ආකිංසයක් නැත! ගොයම් පැල උස යැමට වඩා හුරු, තුනී වැපිරීම ය.

ඇඟ පතෙහි මඩ ගැවෙන, ගොයම් පැල ඉහිල්ලීමේ වැඩිය වූකලී, සත්‍රිත්ට වඩා පුරුෂයින්ට යොග්‍ය වූවකි. පැල ඉහිල්ලිය යුත්තේ උඩට උස්සා නොවේ. පැත්තට ඇදලා ය. උගුල්ලන්නා මඩෙහි බැස ඉදු තමන් දෙසට පැල අල්ලා ඇදීමෙන් වඩාත් පහසුවෙන් ඉදිරීම කළ හැකියි. පැල ඉදිරු ඉක්බිති දියේ උඩටත් යටටත් කීප විටක් ඔබා මඩ සෝදා හැරිය යුතුයි. ඊලඟට ඉතා ලාභ ලැබුවකින් හෝ රැහැණකින් ඒවා මිටි බැන්ද යුතුයි. ගොයම් පැල ඉදිරීමට මත්තෙන් මේ රැහැන් මිටි බදින දිගට කපා මිටි බැද, එක් එක් මිටිය එක් එක් උදුරන්නාගේ හිණෙහි ගසා තබා ගැනීමෙන් මිටි බදින්ට ඕනෑ වූ විට එක් එක් රැහැන් පට ඉතා ලේසියෙන් හිණෙන් ඇද ගත හැකිය. පැල ඉන්දවීම කෙරෙන රටවල මෙසේ පැල මිටි බදින රැහැන්-ලණු-පට්ටා වගී ගැහැණුන් විසින් හා ලුමයින් විසින් සපයා මිටි බදිනු ලැබ, මිටිය ශත දෙකට තුනට මිලදී ගත හැකි පරිද්දෙන් කඩ වීදිවල විකිණීමට තබා ඇත. ගන්නා රැහැන් වගීය කුමක් හෝ වේවා, එය නැවත දෙවනු වැඩකට නොගෙන අහක දූමීමෙන් පාඩුවක් නොවන අතරම ඉතා ලාභ දෙයක් විය යුතු බව පමණක් කිය යුතුයි. ගොයම් පැලයක ම කොළයක් දෙකක් වටේ කරකැවීමෙන් ද මිටියක් බැද ගත හැකිවුවත් එසේ බැදිය හැක්කේ ඉතා කුඩා මිටියක් පමණකි. මිටිය කුඩා වූ විට මිටි වැඩිවෙයි. බැදීමට යන වේලාව වැඩි වෙයි. කුඩා මිටි බැදීමේ තවත් පාඩුවක් නම්, පැල ඉන්දවන තෙක් ගොයම් පැල මිටි මිටි බැගින් ගෙන ගොස් කුඹුරේ තබන්නට ඕනෑ වූ විට, කුඩා සිහින් මිටි කුඹුරේ කෙළින් නැගිටුවා සිටුවිය නොහැකි වීමයි. මිනිසෙකුගේ දෑත් ඇඟිලිවලට බැදිය හැකිතරම් මිටිවලට බැදීම යොග්‍ය යි. එසේ වූ විට මේ මිටි නැගිටුවා තබන්නටත් මුල් යටට යන සේ කුඹුරේ ඒ මේ අත වීසිකරන්නටත් පුළුවන්වෙයි. සමහරවිට ඉදිරු පැල කුඹුරේ ඉන්දවීමට උදුරු මිටි බැද දින තුන හතරක් ගත වන්නටත් පුළුවන. එබඳු අවස්ථාවක් වූ විට කුඩා මිටි බැද තිබුණි නම්, ඒවා කුඹුරේ දියෙහි හරහට වැටී අනතුරට පත් වන්නටත් පුළුවන. කුඩා මිටි රුශියක් අත පත ගාන්නට යන වේලාවට වඩා කෙටි වේලාවකින් ලොකු මිටි කීපයක් ගෙන යා හැකි වීම, ලොකු මිටි බැදීමේ තවත් ප්‍රයෝජනයක් හැටියට පෙන්වා දෙන්නට පුළුවන. එක මිටියක් අතට ගන්නට යන වේලාව තත්පරයකින් කොටසක් වෙන්තට පුළුවන. එහෙත් මෙබඳු තත්පර රුශියක් එක් නැන්වීම, වඩා වියදම් යැමට, හේතුවක් බව පිළිගත යුතුය.

බදින ලද ගොයම් පැල මිටි තරමක් බර හෙයින්, අක්කරයක ඉන්ද වීමට විශාල මිටි 700-800ක් පමණ අවශ්‍ය හෙයින්, නවානේ සිට කුඹුරට මිටි ගෙනයාම භාරදුර වැඩක් වෙන්තට පුළුවන. මේ වැඩෙහි භාරදුර කම ලිහිල්කර ගැනීමට විධි විධාන සිතා මතා කර ගත යුතුවාක් මෙන්ම,

පැල ඉන්ද්‍රවන්තා පැල මිටියක් දෙකක් ගෙන තවානෙන් කුඹුරට යෑමක් යළි ආපසු විත් නැවතද මිටියක් දෙකක් ගෙනයාමක් නියතයෙන් ම නොකළ යුතුයි. නැවත්විය යුතුයි. තැනේ හැටියටත් අවසථාවේ හැටියටත්, කන්, කරත්ත ආදිය, මේ මිටි ගෙන යාම සඳහා ලාභ ලෙස යොදා ගත හැකියි. කිතුල්අතු දෙක තුනක් එකට බැඳ එහි පිත්ත හරකුන් ගේ විශගහකට ඇඳ, ගොයම් පැල මිටි පටවා ඇඳ ගෙන යන උපකරණ යක් ඉතා පහසුවෙන් තනාගත හැකියි. මෙසේ තනා ගත් මේ දෙය එක් කන්නක පැල ගෙන යාම සඳහා යොදා ගන්නට පුළුවන් වෙයි. තවාන හා කුඹුර අතර (හොඳ ඇඳ නැති) ජල පාරක් වේ නම්, මේ ගොයම් මිටි දිගේ දමා කදිමට පා කර ගෙන යන්නට පුළුවන. ඒ සඳහා ඕනෑ කරන්නේ ගොයම් මිටි කිසි මග යවා තල්ලු කරන්නට සැරසී කෝටුවක්-රිටක්-අතින් ගත් ලමයෙකු පමණකි.

මිටි, කුඹුරට ගෙන ඉක්බිති ඉන්ද්‍රවන්තට පහසු වන පරිද්දෙන් ඒවා කුඹුරේ ඒ මේ තැන එක්තරා ක්‍රමයකට විසුරුවා පතුරුවා ලියයුතුයි. මිටි ගෙන ඒමට ඉඳුවන්නන් ඒමේ අත යවා කාලය නාස්ති නොකරනු පිණිස ය.

පැල ඉන්ද්‍රවිම ආරම්භ වූ විට, ඉන්ද්‍ර වන සත්‍රින්ට නැවතීමක්-ඇණ හිටීමක් නැතිව ඒ වැඩිය කර ගෙන යාහැකි වන පරිද්දෙන් සියලු දෙයම ලක ලැස්ති වී තිබිය යුතුයි. අතර මග කිසියම් ඇණ හිටීමක් දුවහොත් පැල ඉන්ද්‍රවන සත්‍රින් සවභාවයෙන්ම බුලත් හැපීමාදී කිසියම් සුපුරුදු කටයුත්තකට පෙළඹුණහොත්, නැවත වරක් වැඩියට එනවිට වටිනා කාලයෙන් බොහෝ කොටසක් ගත වී ඉවර ය. කුඹුරේ ජලය රැදී ඇත්තේ ඉතා සවිප්‍රය නම්, ගොයම් පැල මිටි, ඉන්ද්‍රවිමට දින තුන හතරකට කලින් වුවත් කුඹුරට ගෙන ඒමේ වරදක් නැත. පැල නොවේලෙනොත්, කොළ මදක් කහ පාට වූවාට නම් කමක් නැත.

පැලවල වයස: ඉන්ද්‍රීයම සාර්ථක වන්නට, ඉන්ද්‍රවන ගෝයම් පැලය කොයි තරම් වයස් ගත විය යුතුද යන්න ගැන නිරුක්ත අවබෝධයක් ඇති කර ගැනීමට, ගෝයම් පැලයේ ජීවන කලාපය පිළිබඳ විවිධ තත්ව මෙනෙහි කර ලීම අවශ්‍ය යි. ගෝයම වූ කලී, තෘණ පටුලට අයත්, බීම සිට රිකිලි අදින්නාවූ, අදින අදින හැම අලුත් පැලයම එල දරන බලසම්පන්න අත්තක් බවට පත්වන ධර්මා-ගතිගුණ-ඇති පැලැව්ටකි. මෝරණ පැලයම තරම් වේද? වී කරල් ගණනක් එතරම් ම වෙයි. අස්වැන්නක් ඒ අනුව වැඩි වෙයි. එහෙත් සීමා සහිතව යි. ඉතාම මුල් කාලයේ දීත් අලුත් පඳුරු අදින ගතියක්-හෙවත්-ඉතාම මුල් කාලයේ අදින රිකිලි විශේෂයක් ගෝයම් පැලයට ඇත. එහෙත් එම අලුත් පැල පත්‍ර කෝෂයෙන් බිහි නොවන නිසා, නිෂ්ඵල ය. කරල් හට ගන්නේ මින් පසුව හට ගන්නා පැලවල ය. ඊටත් පසුව තවත් පැල විශේෂයක් ඇදෙන්නේ ඒවා ඇතැම් විට නොමෝරු ම මැරී යෙති. හැකි තාක් ඉක්මනට පල සහිත කරල් මෝරු පියන්නාවූ පඳුරු ගෝයම් පැලයට ලබා දීම සඳහාත්; අස්වැන්න වඩා වඩිනය වීම පිණිස එම පැලවලට හැකි තාක් දික් කලක් ජීවත් වෙන්නට ඉඩ දීම සඳහාත්; ඊට නිසි තැනට ගෝයම් පැල පමුණුවා ලීම ඉතා අවශ්‍ය යි. ගෝයම් පැලයේ එක්තරු වයසක් ඉක්ම ගිය පසු අලුත් පැල ඇදෙන්නේ සුළු වශයෙනි. එද ඇතැම් විට නොපැයේ.

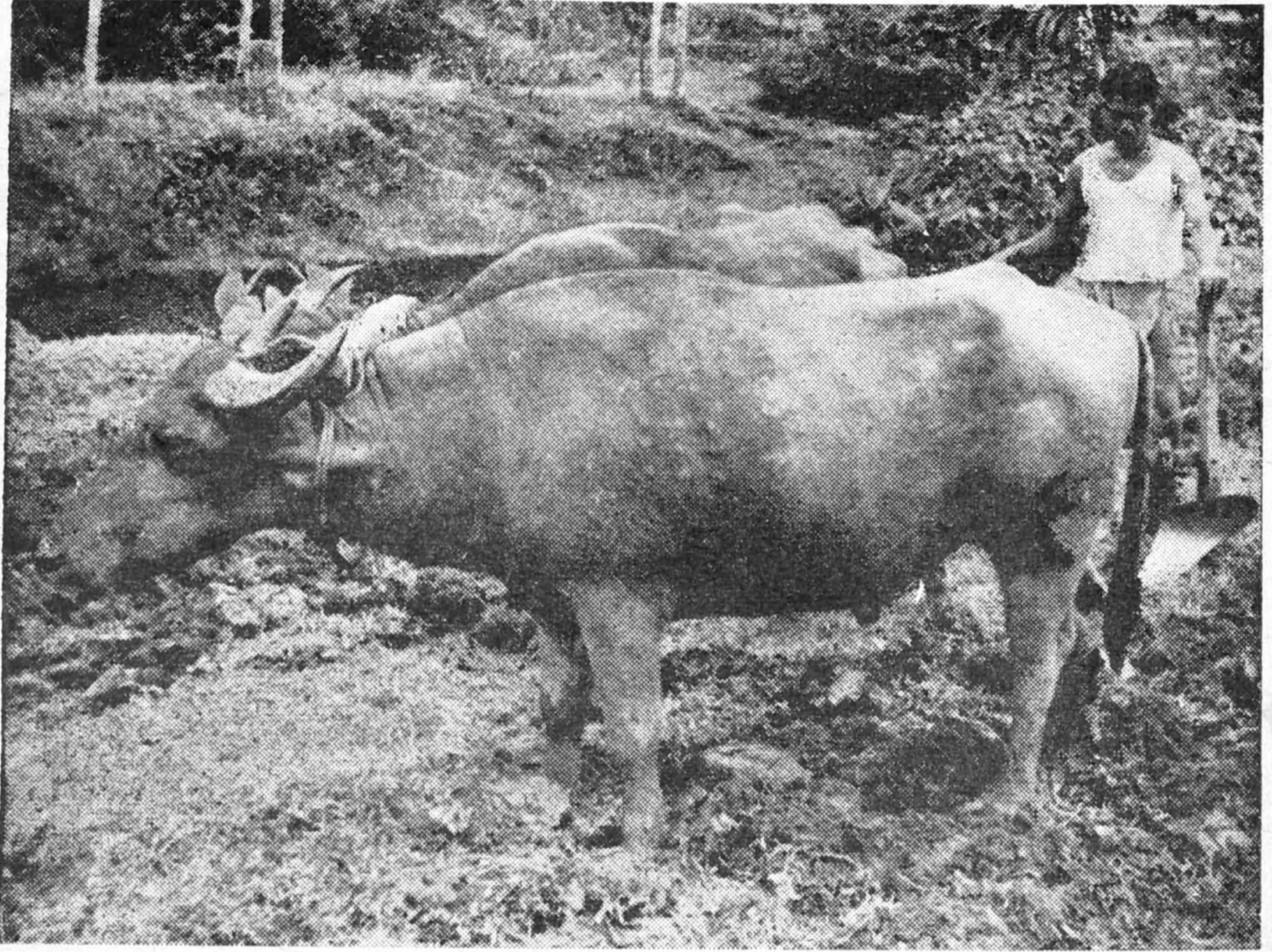
එහෙයින් ප්‍රමාද වී පැල ඉන්ද්‍රීමෙන් පැලයේ වැඩිම දුළුල වන්නට ඉඩ තිබේ. හේ එසේ මය.

කල් තබා පැල ඉන්ද්‍රීමන් අස්වැන්නන් අතර සම්බන්ධයක් ඇති බව පර්යේෂණ වලින් හෙළි වී තිබේ. ගොයම් පැලයේ වයසින් හැම මාසයටම එක් සතිය බැගින් ගොයම් පැලය තවත්නේ ජීවත් විය යුතුය යන මතය වැරදි යි. ඉන්ද්‍රවන වයස මැන ගත හැක්කේ පැලයේ ප්‍රමාණයෙන් පමණම යි. තැන්මාරුවක් බරෙන්තු දෙන්නට තරම් පැලය ශක්ති සම්පන්න වූ වහාම එය කළ යුතුය. දින 14ක් පමණක් වයස් ගත වූ ගොයම් පැලක් ඉතා සාර්ථක ලෙස මේ රටේ ඉන්ද්‍රවා තිබේ. හැකි තරම් ලාබාල කාලයේ දී ම ගොයම් පැල ඉන්ද්‍රීමට හැම උනසාහයක් ම දැරිය යුතුය. ගොයමක වයස අඩුවන්නට අඩුවන්නට, ඒ පැලයට නියමිත පඳුරු දමන කාලසීමාවක් අඩු වෙයි. එසේ හෙයින් 5 මාසයක් හෝ 6 මාසයක් වයස යන වී වගීයක ගොයම් පැල ඉන්ද්‍රවනුවට වඩා කලින් 4 මස් වයස් වී වගීයක ගොයම් පැල ඉන්ද්‍ර විය යුතු යි. එසේම හාර මස් වයස් වගීයක ගොයම් පැලයක් තවත්නේ තබා ගන්නා තරම් කාලයක්, තුන් මස් වයස් වී වගීයක ගොයම් පැලයක් තවත්නේ තබා ගන්නට නුපුළුවන. ඒ ඒ වයස් වල වී වගී පිලිබඳ පැල තවත්නේ තබා ගත යුතු කාල සීමා, දිවයිනේ දක්වන ලද බොහෝ ආදැයී වී ගොවිතැන් මගින් නිශ්චය කොට තිබේ. ඒ මෙසේ ය:—

වගීයේ වයස	තවත්නේ තැබිය යුතු වැඩිම කාලය
මාස 3	දින 15
මාස 4	දින 21
මාස 5-6	දින 30-35

තවත් පෝර කිරීම : තවත් වපුරන ලද බීජයෙන්, ඉන්ද්‍රිය හැකි පැලයක් හැකි තාක් ඉක්මනට ලබා ගැනීම පිණිසත් ; ‘ යම් තාක් ඉක්මනට පැල ඉන්ද්‍රවන්තේ ද ඒ තාක් අස්වැන්න වැඩි වන්නේය ’ යන සත්‍යයෙන් නියම ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීම පිණිසත් ; තවනට ඉක්මනට ප්‍රතිඵල ලබා දෙන පෝර වර්ග යෙදිය යුතුයි. “ ඇමෝනියම් සල්ෆේට් ” හෝ “ ඇමෝනියම් සල්ෆේට් ” සහ “ සුපර් ෆොස්ෆේට් ” හෝ “ සැපොස් ” මිශ්‍රණයකින් හොඳ ප්‍රතිඵල ලබා ගත හැකියි. ගොයම් පැලයට පොහොරයේ සාරය උරු ගැනීමට සති 3කට 4කට වැඩි කාලයක් නැති හෙයින්, ඇතැම් විට “ පෝස්ෆේට් ” වලින් වැඩි කොටසක් පාවිච්චි නොවී තිබෙන්නට බැරි නැත. ජීවාන්තකයෙන් නම් බොහෝ කොටස් ඇදී සිදී යන්නට ඉඩ කඩ ඇත්තේය. යොදන්නේ “ පෝස්ෆේට් ” පොහොරක් නම්, එය කටු පෝර නොවීම ම මැනවි. කවර හෙයින් ද යත්? එහි ප්‍රතිඵල ලැබෙන්නේ හෙම් හිට බැවිනි. තවන හිස් වීමෙන් පසු, කලින් පෝස්ෆේට් යොදා තිබුණේ නම්, නැවත වරක් පැල සිටුවීමට ප්‍රථම “ ඇමෝනියම් සල්ෆේට් ” යෙදීම බොහෝ විට ප්‍රමාණවත් වෙයි. මක්නිසා ද යත්? පසෙහි “ පෝස්ෆේට් ” සැහෙන ප්‍රමාණයක් රැදී තිබෙන්නට හොඳට ම ඉඩ ඇති හෙයිනි.

අප විසින් අනුමත කරන ලද මේ “ ඇමෝනියම් සල්ෆේට්ස් ” හෝ ‘ ඇමෝනියම් සල්ෆේට් ’ සහ “ පෝස්ෆේට් ” මිශ්‍රණය අක්කරයක තවනකට හොණඹරය බැගින් යෙදීම සෑහේ.

වල් පැලෑටි සහ ඉපතැලි සම්පූර්ණයෙන් වැලලී සනපරිදි පළමුවෙන්ම කුඹුරක් සෑයුවත් සැහැල්ලු වූ ඈඳ නගාලෙති. මිහරක් බානක් යොදා එම නගාලෙන් කුඹුරක් සාන සැටි මෙහි පෙනේ.

කුඹුර පළමු කොට කෙටීම (පුරන් කෙටීම)

පසුව පැලඹී කරදර කාරී සවහාවයකට පත් වන්නට පුළුවන් වල් පැල වලින් හෝ ඒවායේ ඇට වලින් විශේෂයෙන් නිදහස්වූ, හොඳට පදම් වූ මඩ සහිත ගොහොරුවක් වන පරිද්දෙන් කුඹුරේ පස සකස් කළ යුතුයි. වැඩියට ඕනෑ වන පමණ කාලය තිබේ නම් මෙය හොඳ හැටි කරන්නට පුළුවන; එහෙත් හදිසියට කරන්නට ගියහොත් වල් පැල කරදරයෙන් පසුව අපහසුවට වැටෙනු ඒකාන්ත ය. පැල ඉන්දවීමේ එක්තරා ඉතා වැදගත් ප්‍රයෝජනයක් නම්, කුඹුරේ පස නිසියාකාර සකස් කර ගැනීමට ඕනෑ තරම් කාලය ඇතිවීම යි.

පළමුවෙන් කළ යුත්තේ හැමයි. මෙය කළ යුත්තේ ඇද නගාලෙහි එම නගාලෙන් එසේ කළ විට පස පෙරළී වල්පැල, ඉපනැල්ල හා ගොයම් කොට පසට වැලඳී යන්නේ ය. කුඹුරු වලට වතුර එනතුරු හැමට බලා සිටිය යුතු නැත. වැඩ කිරීමට තරම් පස බුරුල් අවසරාවේ භාන්තට පටන් ගැනීම ඇත්ත වශයෙන් ම මෙරට නගාලෙන් පස් පෙරළීම සිදු නොවේ. මෙරට නගාල වූකලී සැබවින්ම නගාලක් නොව එක් දතක් ඇති දත්පෝරුවකැයි කිය යුතුයි. මෙරට නගාලෙන් හැ විට, විශේෂයෙන්, තෝන් ලණුවෙන් ගවසින්, නිසි මග නිසි ලෙස නොයවා ඕනෑවාට එපාවාට හැමෙන් නගාලේ සහමුලින්ම නොගැවී නොගැරී යන කොටසක් කුඹුරේ ඉතිරි වන්නේ ය. බිම් පෙරළීම නිසි පරිදි සිදුවනුපිණිස ඇද නගාලෙන් භාන්තට අනුබල දෙන අතරම, නගාල ඇදගෙන යන ගවසින් ද තෝන් ලණුවල ආධාරයෙන් නිසි මග යවා කුඹුර සෑම තැනම හැවෙන්නට සැලැස්සිය යුතු ද වන්නේ ය. උදාලෙන් කුඹුරු කෙටීමෙන් ලබන අස්වැන්නට වඩා, නගාලෙන් කුඹුර හාලා ලබන අස්වැන්න වැඩිද? යනු සැක සහිත වුවත් ලාභ ප්‍රයෝජනය අතින් බලන විටත් වියදම අතින් බලන විටත් නගාලෙන් හැම වඩා යොග්‍ය බව කිය යුත්තේ, ඉතා කෙටි වේලාවකදී නගාලෙන් හැම කළ හැකි බැවිනි. හැමේ මූලික ප්‍රයෝජනය නම් ලාභය යි. විශේෂයෙන් මඩ කිරීමට වඩා හරකුන් යොදන්නට වීමේ දී ඇතිවන ලාභය යි. මේ සඳහා ගොවිකමාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවේ “සී” හා “ඩී” වර්ගයේ නගාලේ යොග්‍ය බව අනුමත කරමු.

පසේ තත්ත්වයේ හැටියට එක වතාවක් හැම ප්‍රමාණවත් විය යුතුයි. ඇතැම් විටෙකදී දෙවැනි වතාවකට සරස් අතට හැමක් ද අවශ්‍ය වන්නට පුළුවන.

හැමෝන් පසු, හැකි තාක් දින ගණනක් ලියැදි වල වතුර බැඳ රඳවා තබා ගත යුතුයි. එසේ කළ යුත්තේ කුඹුරේ වල් පැලෑටි ආදී හැම වැවෙන දෙයක්ම කුණුකරවනු පිණිස ය. ඉන්පසු කුඹුරේ පස හොඳ හැටි දියාරු වූ මඩක්-ගොහොරුවක් වන තුරු පෝරු ගැ යුතුයි. මේ සඳහා ඉතා හොඳ බුරුම පෝරුව යි. මේ ආයුධය ඕනෑම ගම් බද වඩුවකට තැනිය හැකිය. අලුත් වැසියා ද කළ හැකිය. බුරුම පෝරුව තනා ගත යුත්තේ යම් යම් වේලාවලට දත් අඩු වැසි කර ගන්නට ඉඩ ඇති වන පරිද්දෙනි. වල් පැල ගහණ කුඹුරක් නම් පෝරුවට දත් තුනක් හෝ හතරක් සවි කර ගෙන පෝරු ගා පස බුරුල් වන විටත් පහසු වන විටත් දත් ගණන සතක් වනතුරු වැසි කර ගත හැකිය. බුරුම පෝරුවේ දත් සියල්ලම සවි කොට හරකුන් දුක්කු විට උන් නොයනොත් ඒ හරකුන්ගේ වරදක් නිසා නොවේ. දුෂ්කර පොළොව සඳහා දත් වැසියෙන් සවි කළ ගොවියාගේම වරද නිසා ය. තද පොළොවට පළමුවෙන් දත් ටිකක්ම සවිකළ පෝරුව යොදා, පස බුරුල් වන විට දත් වැසියෙන් සවි කර ගත යුතුයි. පෝරු ගාන වාර ගණනක් හරහට පෝරු ගාන වාර ගණනක් පසේ තත්ත්වය අනුව වෙනස් වෙයි

පැල ඉන්දවීමට කුඹුර සකස් කරන විට කරන අන්තිම පෝරු ගැම වී වපුරන විට කරන අන්තිම පෝරු ගැම තරම් සිඳු හෝ සුඤ්ඤ විය යුතු නැත. පොල්ලකින් හෝ දත් ගැලවූ බුරුම පෝරුවෙන් හෝ පෝරු ගැම හොඳටම ප්‍රමාණ ය. පැල ඉන්දවන්නට කුඹුර සකස්කරන විට 'ගොසිඇල්' දූමීම හෝ ලියැද්දේ දෙකොණේ දිය බස්නා අගල් දූමීම හෝ ජලය සියල්ලම පිටතට දූමීම අවශ්‍ය නොවේ. පැල ඉන්දවීම ඉතා පහසු කුඹුරේ වතුර නැතිවම හෝ ටිකක් ඇතිව ය. එහෙත් වතුර හිඟයක් ඇතිවේ යයි සිතනොත් ඒ තිබෙන වතුර ටික රඳවා ගැනීම නුවණට හුරු ය. අලුත අස්වැද්දු කුඹුරුවල පහත් බිම් කොටස් වල දිය සිදවීම අපහසු නිසා, එබඳු තත්වයේ පැල ඉන්දවීම විශේෂයෙන් ප්‍රයෝජනවත් වනු නොඅනුමාන ය. එබඳු තැන්වල වපුරන බීජ නොපැලවෙන නිසා ය. ඉන්දවන පැල නම් එබඳු තත්ව පහසුවෙන් පැල වේ.

පෝර හා රට පෝර යෙදීම: ලංකාවේ පසෙහි ඉතා අඩු පොහොර අංශය නම් ඉන්දියවත් ධාතු කොටස යි. මේ අඩුව විශේෂයෙන් බල පාත්තේ ගොඩ ගොවිතැනෙහි දී වුවත්, මඩ ගොවිතැනේදීත් එය බල නොපාත්තේ නොවේ. ඉන්දිය ධාතුව පෝර = (සතිය ශරීර කොටස් මිශ්‍ර පෝර) හා එසේ නොවන පෝර යොදා දිවයිනේ ඒ ඒ තැන්වල පවත්වා තිබෙන පර්යේෂණ වලින් ලැබී තිබෙන ප්‍රතිඵල ඒ ඒ තැන්වල පස, කාලගුණය ආදී ප්‍රදේශ වෙනස් වීම් අනුව වෙනස්වී ඇතත්, සාමාන්‍යයෙන් බලන කල, එම පර්යේෂණ වලින් සැලකිය යුතු දියුණුවක් ලැබුණු බව පල කල යුතුය. කෘත්‍රිම = (රට) පෝරවලින් පමණක්ම මුත් අස්වැන්න වැඩි කර ගන්ට

පුළුවන් දුවන්, ඒවා ඉන්ද්‍රිය-ධාතූමය පොහොර හා කලවම් කොට්‍රියේ මෙන් කල්යාණයේ දී වඩාත් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගත හැකිය. ගම්බදව ලබාගත හැකි ඉන්ද්‍රිය ධාතූමය පොහොර අත්හදා බැලීමෙන් නිසැක බව සාර්ථක බව ප්‍රත්‍යක්ෂවී ඇති නිසාත්, ඒවා යෙදීමෙන් පිට රටට ඇදී යන ධනයක් මෙරට ඉතිරි වන නිසාත්, එම පොහොර යෙදීම වඩා ප්‍රයෝජන වන් ය. එසේ හෙයින් ගොම පෝර, කුණු පෝර (ගම්බද කුණු කසල ශුඛවීම මෙයින් ඉබේටම සිඛ වෙයි.) හා කොළ පෝර තනිවම හෝ රට පෝරත් සමග යෙදීමට අනුබල දිය යුතුයි. ඇතැම් විට කලාතුරකින් මුණගැසෙන, දිරු කොළ රොඩු බහුල පසකින් යුක්තවූ කුඹුරුවලට නම්, මේ ඉන්ද්‍රිය-ධාතූමය පොහොර යෙදීම අවශ්‍ය නොවේ. එම පසෙහි ඉන්ද්‍රියවන් කොටස් සවහාවයෙන් ම ඇති බැවිනි.

ගොම පෝර හා මිශ්‍ර පෝරවලින් සෑදුණු ඉන්ද්‍රිය ධාතූමය පෝර අක්කරය කට වොන් පහක් බැගින් යෙදීම අප විසින් ඉතා ඉස්තරම් ලෙස අනුමත කළ හැකි දුවන්, එතරම් යෙදීම බොහෝ විට අපහසු වෙනවා ඇත. එහෙත්, වොන් 2 කටත් 3 ටත් අතර ගණන් යෙදීමෙන්, ඉදින් පැල ද ඉන්ද්‍රියවහොත්, හොඳ ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට පුළුවන. මේ පෝර, වී වැපිරීමට හෝ පැල ඉන්ද්‍රියවීමට සතියකට හෝ දෙකකට පෙරුව කුඹුරේ විසුරුවා හැරීමෙන් හෝ පැහීමෙන් පසට කලවම් කළ යුතුයි.

කෘත්‍රීම පොහොර ගැන සලකා බලන විට ඉතාම අවශ්‍ය වනුයේ ජීවානනකය හා “පොස්පරස්” යන දෙවර්ගය යි. සමහර ප්‍රදේශවල, නිදර්ශනයක් වශයෙන් කියනහොත් වේයන්ගොඩ හා මීරිගම යන ප්‍රදේශ වල, පොටෑෂ් වලින් ඉතා සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබෙයි. ජීවානනකය “ඇමෝනියා” මුහුණුවරින් සිටිය යුතු අතර, “පොස්පරස්” නම්, සෑහෙන පමණට දියවෙන සුළු ගතිය ඇති කවර විධියකින් දුව ද යෙදිය හැකිය. කිසියම් ම ප්‍රමාණයකට පසෙහි කාවැදී සිටින ගතියක් ජීවානනකයෙහි නැත. එහෙත් “පොස්පරස්” නම් පස හා වහා මිශ්‍ර වී තහවුරු වෙයි. ජීවානනකය සේදී යා හැකි දුවන් “පොස්පරස්” එසේ නොව දැමූ තැනම තහවුරු වී තිබෙයි. ජීවානනකය හා පොස්පරස් අතර පරතරය එකසමාන බව කිය හැකිය. අන් වචනවලින් කියනහොත් එක වර්ගයෙන් සියට 18 බැගින් යෙදිය හැකිය. යෙදීමට සුදුසු වූ “පොස්පැටික්” ඔෆ්ෂට් නම් “සුපර්පොස්පේට්” මූලික “ස්ලැග්” කඳුමය “පොස්පේට්” (“සැපෝස්” හා “හයිපොපොස්” ආදී “පොස්පේට්” වර්ග යොදන විට හොඳට අඹරා යෙදීමෙන් සාරවත් භාවය වැඩිවේ.) රත්කරන ලද ඇට පෝර හෝ ජීවානනක ත් “ඇමෝනියම්” “සල්පේට්” හා “පොස්පේට්” වර්ගයකුත් කලවම් කිරීමෙන් ලබා ගන්නා මිශ්‍රණයක් ද වෙති. ඊට ගැලපෙන “පොස්පැටික්” වර්ගයක් හා කලවම් කර යොදන්නේ නම් “ඇමෝනියම්” “සල්පේට්” යෙදීමේ ද වරදක් නැත. මූලික “ස්ලැග්”, “කැල්සියම් සයිනමයිඩ්” හා හුණු “සල්පේට් ඔප් ඇමෝනියා” හා ගැලපෙන්නේ නොවේ. එහෙයින්ම ඒවා “ඇමෝනියම් සල්පේට්” හා යෙදිය යුතු නොවේ. එසේම එවේලේම පසට නොයොදන්නේ නම්, “පොටෑෂ්” එණු වර්ග ඒ හා මිශ්‍රණය කළ යුතු නොවේ. “සල්පේට් ඔප් ඇමෝනියා”

පමණක් මත් එකම ඉඩමේ තීතර තීතර ම යෙදිය යුතු නැත. එසේම කලින් වතාවල දැමූ පෝරවලින් ශෙෂවූ “පොස්පේට්” විශාල වශයෙන් රැදී ඇති කුඹුරුවලට මුත් වෙන කුඹුරුවලට “පොස්පේට්” පමණක් යෙදිය යුතු නොවේ. ජීවානනක හා “පොස්පරස්” ඔෆෂට් අඩංගු රට පෝර යොදන විට ජීවානනක හා “පොස්පේට්” ප්‍රමාණය දළ වශයෙන් එක හා සමාන වන සේ යෙදිය යුතුයි. යොදන වගී එක එක ගැලපෙන්නේ නම් රට පෝර යෙදීමේදී වඩා ලාභ වර්ධනයට තෝරා ගැනීම මැනවි.

අක්කරයකට යොදන රට පෝර ප්‍රමාණය, භූමියේ සාරවත් භාවය අනුවත්, ඉන්ද්‍රිය ධාතුමය පොහොර හා සමග යොදනොත් ඒ ප්‍රමාණය අනුවත්, හොණඹර 3/4 ට් රේ සිට 1 1/2 දක්වා අඩු වැඩි වේ. තනිවම යොදන්නේ නම් අක්කරයකට හොණඹරයක් සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රමාණවත් වෙයි. මේ පෝර යෙදිය යුත්තේ අන්තිම වරට පෝරු ගැමට ප්‍රථම ය. එසේ නැත්නම් වැඩෙන ගොයම පෝරු ගැමෙන් හෝ වල් නෙලීමෙන් පසුව, මතුපිටට යොදන පොහොරක් වශයෙන්ද යෙදිය හැකිය. කටු පෝර යොදන අවස්ථාවලදී එය කොළ පෝර හෝ වෙනත් ඉන්ද්‍රිය ධාතුමය පොහොර හා මිශ්‍රණය කොට සාදන්නේ නම් ප්‍රතිඵල වඩාලාත් සාර්ථක වන්නේ මැයි.

පොහොර යෙදීමෙන් ඉතාම ඉස්තරම් ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට නම්, විධිමත් - ශාස්ත්‍රානුකූල ගොවි ක්‍රම අනුගමනය කළ යුතු ම යි. නොඑසේ නම් ප්‍රතිඵලය දුළු වෙයි, සිත් අධෛර්‍යය කරවන සුලු වෙයි. නිසි කෘෂි ක්‍රම අනුගමනය නොකොට පොහොර යෙදීමෙන් සිදු වන්නේ, ගොයම් පැල මෙන්ම වල් පැලද මේ පොහොර භුක්ති විඳින බැවින්, ගොයම් පැල මෙන්ම සශ්‍රීකව වල් පැල ද වැඩීමයි. එසේ හෙයින්, පළමුකොට ශාස්ත්‍රීය කෘෂි ක්‍රම අනුගමනය කොට, පොහොර - විශේෂයෙන්, වහා ප්‍රතිඵල දෙන කෘත්‍රිම පොහොර - යෙදිය යුත්තේ දෙවෙනි ව ය. එය අතිරේක සාත්තුවක් වශයෙනි. යහපත් සේ සකස් නොකරන ලද කුඹුරු වලට හෝ වල් පැල ගහන කුඹුරු වලට ඒවා නොයෙදිය යුතුයි. ගතවූ යුඛ කාලයේදී රට පෝරවලට විරුඬව කරන ලද චෝදනා බොහොමයකගේ හේතුව, නිසි පරිදි ගොවිතැන නොකිරීම යි.

පොහොර වලින් ලැබෙන ප්‍රතිඵල වනාහී, සවභාවයෙන්ම පළාත් තත්ත්වය අනුව අඩු වැඩි වන සුලු ය. එහෙයින් පොහොර නිසා ලැබෙන ලාභය හෝ දියුණුව අංක වශයෙන් කීම දුෂ්කර ය. දළ වශයෙන් බලන විට පොහොර නිසා සියේට 30ක් හෝ 40ක් අස්වැන්න වැඩි වෙනැයි කීම යුක්ති යුක්ත විය හැකි වුවත්, පස කාල ගුණය ආදී ප්‍රාදේශික ක්‍රම යහපත් නම්, පොහොර වලින් නිසි පල ප්‍රයෝජන සම්පූර්ණ වශයෙන්ම ලබාගන්නට ගොයමට ඉඩ ලැබීණි නම්, බොහෝ විට, ඊට වැඩි අස්වැන්නක් වුවත් ලැබ ගන්නට පුළුවන් වන්නේ ය.

පැල ඉන්ද්‍රියම : කුඹුර සකස් වී ඉවර වූ කල්හි, ගොසම් පැල මිටි කුඹුරේ විසුරුවා නිමවූ කල්හි, ඊලඟට ඇත්තේ පැල ඉන්ද්‍රියම යි. ලංකාවේ බොහෝ ගොවියන්ට බාධකයක් සේ පෙනෙන්නේත්, විශදම පිළිබඳ

සාමාන්‍ය ප්‍රමාණයට වැඩුණ ගොයම් පැළ තුනක් එකතුවන සිටිනසේත්, පැළයෙන් පැළයට අහල් 8ක් නොහොත් අතින් විසිනක් පමණ දුරවන සේත් ගොයම්පැළ සිටවිස යුතුය. ගෙවිලියක් ගොයම් පැළ ඉන්දන සැටි මේ ජායාරූප යෙන් පෙනේ.

අතිශයෝක්ති සහගත මනාත්තර තවමත් ප්‍රචාරය වන්නේත්, මෙන්ම මේ පැල ඉන්ද්‍රීම ගැනයි. එය නිසැකයෙන් ම භාරදුර වැඩක් බව සත්‍ය වුවත්, කියන තරමට හෝ සිතන තරමට එය දුෂකර නොවේ. පැල ඉන්ද්‍රීම ඇත්ත වශයෙන්ම පටන් ගැනෙන්නට ප්‍රථම පැල ඉන්ද්‍රවන සහිත් ලියැද්දේ කෙළින් ගමන්කොට, මතු වී තිබෙන වල් පැලට ඇඟිලිවලින් උගුල්ලා දූමය යුතුයි.

පැල ඉන්ද්‍රීම පටන් ගන්නා විට, එය හැකි තාක් ඉක්මනට කළ යුතු බව ඔවුන්ට අවබෝධ කරවිය යුතුයි. පැල ඉන්ද්‍රීමේදී, පැල ඔනැවට වඩා පරිස්සමෙන් ඇල්ලීමට හෝ හරියටම නියම තැනම සිටීමට හෝ යාමෙන් කාලය අපතේ යැවීම සවාභාවිකයි. මෙය අනවශ්‍ය යි. පැල ඒ මේ අතට මදක් නැවුණත් ඇලවුවත්, බැලු බැල්මට කුඹුර ශෝභන තැනත්, එයින් කම් නැත. බැලිය යුත්තේ, පුළුන් තරම් ඉක්මනින් පැල ඉන්ද්‍රීම ගැනයි. ඇලවූ පැල පවා සතියක් යනවිට කෙළින් වැවෙන්නට පටන් ගන්නවා ඇත.

එක් තැනකට අවශ්‍ය පැල ගණනක්, පැල සිටුවන දුර ප්‍රමාණයක් ගැන නීතියක් ඇතිකළ නොහැකියි. කුඹුරේ සාරවත් භාවය, ඉන්ද්‍රවන පැලවල වයස, ගොවිතැන් කරන වී වගීය යනාදී කරුණු අනුව එය මැනගත යුතු හෙයිනි. නම තමන් ගේ පළපුරුද්ද අනුව එය ගොවියන් විසින්ම තීරණය කරගත හැකිය. එහෙත් එතකලට අප විසින් මෙසේ අනුමත කර දැක්විය යුතුය. එනම්: **එක තැනකට සාමාන්‍ය ප්‍රමාණයට වැඩිණු පැල තුනක් වන සේත්, පැලයක සිට පැලයකට දුර ප්‍රමාණය අගල් 8 ක් (හෝ අතින් විසතක්) වනසේත් ඉන්ද්‍රීම ය.** සාමාන්‍යයෙන්, පැල වැඩි වයස් වූ විටත්, භූමිය අසාර වූ විටත්, එක වලට සිටුවන පැල ගණන වැඩි විය යුතුයි. එය එසේ වන්නේ, වැඩි වයස් වූ පැල වලින් අසාර භූමියේ පදුරු ලැමක් සිදු නොවන හෙයිනි. පදුරු නොදමන නිසා ප්‍රධාන කඳන් ගණන හෙවත් පැල ගණන වැඩි කරගත යුතු වෙයි. ඔබට ගුරුකමට ගත හැකි විශේෂ පළ පුරුද්දක් නැත්නම්, එක වලට පැල 3ක් වන ලෙසින් වලෙන් වලට දුර අගල් 8-9 වන ලෙසත් ඉන්ද්‍රවන්න. වඩාම ලඟ ලඟ සිටුවීමත් නොකළ යුතුයි. පැලයට පදුරු ලැමට ඉඩ කඩ තිබිය යුතු නිසා ය. තියරේ අද්දරට එන තුරුම, හිස් ඉඩක් නොතබා පැල ඉන්ද්‍රවනු. වතුර බැස යන අගල්-ගොඩඇල් අවශ්‍ය නැත. එක තැනට එකම පැල ගණන තෝරා බේරා ගැනීම හා නියම දුර ප්‍රමාණය තීරණය කර ගැනීමාදී අත්‍යවශ්‍ය නොවන විසිතුරු සඳහා කාලය අපතේ නොවනු. පළමු දැක්වූ අංක උපදේශය සඳහා පමණක් ය. පැල ඉන්ද්‍රීමේදී ඉන්ද්‍රවන්නාගේ ඇඟිලි තුඩින් කුඩා සිදුරක් හැරෙයි. එය නැවතත් මඩවලින් පිරවීමට කාලය ගත නොකළ යුතුයි. දින කීපයකදී එය ඉබේටම වැසී යන බැවිනි. පැලය හරහට වැටී දියෙහි පාවී නොයන තරමට පැලය මඩෙහි රැඳුණේ නම්, ඒ ඇත. ඇඟිලි තුඩින් හැරුණු වල ඇතැම් විට ප්‍රයෝජනයක් ද විය හැක්කේ, එහි ජලය පිරීමෙන් පැලයට වැඩක් ම වන හෙයිනි. පැල හුඟක් උසට වැඩි ඇත්නම්, ඉන්ද්‍රවන්නට ප්‍රථම ඒවායේ මුදුන් කඩා දූමය යුතුයි.

පැල වඩාමත් යටට සිටුවිය යුතු නැත : පැලය මඩෙහි රැඳෙන තරමට පමණක් සිටුවීම යෝග්‍ය යි. ප්‍රමාණයි. එක්තරා ගැඹුරකට යටින් ලපටි පැල වල මුල් වඩිනයවීමට බාධාවක් තිබේ. එසේ කල්හි, අලුත් මුල් හැදීමට වැඩිමට ඉවහල් වන්නාවූ මට්ටමක් වන තෙක් ගොයම් කඳේ පුරුක් දිග්ගැස්සෙන තුරු ගොයම් පැලයට සවකීය ශක්තියක් ජීවයක් අපතේ වියදම් කරන්නට සිදුවෙයි. පමණ ඉක්මවා යට සිටවූ ගොයම් පැලයක් පරීක්ෂාකර බැලුවහොත්, එහි යට පුරුකය ඇතැම් විට අඟල් 4 හෝ 5ක් දිග්ගැස්සී තිබෙන බව ඔබට පෙනී යනවා ඇත. වැඩි ගැඹුරට සිටුවීම පැලයේ සුබජීවයට මෙන්ම රිකිලි ලැමට ද බාධකයක් වෙයි. ඇතැම් විට පැලයේ අවසාන මරණයත් එයින් සිදු විය හැකියි. එහෙයින් අඟල් 2ක ඊකට වඩා පැලය යට නොකරනු.

ඇතැම් වැලි සහිත පස් ඇති කුඹුරුවල, පෝරුගැමෙන් පසු මඩ තද ලෙස ඇතිරී යාම නිසා පැල මඩෙහි සිටුවීමේ දී තද ලෙස තල්ලුකර හරින්නට සිදුවෙන්නට පුළුවන. එබඳු අවස්ථාවලදී, කුඹුරේ තිබෙන ජලයම යොදා, පැල ඉන්දුවන්නට ඔන්න මෙන් කියා කුඹුරු පෝරු ගා, එම දිය සිරුව තිබියදීම පැල ඉන්දවිය යුතුයි. තවත් එක් බාධකයක් නම් බොහෝ විට පැල ඉන්දවන අයගේ ඇඟිලිවල නිය මුල්හි ඇතිවන වේදනාව යි. මඩ සහිත පසෙහි නම් මෙය සිදු නොවේ. එහෙත් ලංකාවේ බොහෝ කුඹුරු පසෙහි තියුණු වැලි කැට දක්නා ලැබෙන බැවින් මීට ප්‍රතිකමීයක් තිබිය යුතුයි. මෙය මග හරවා ගැනීම සඳහා ගොයම් පැල සිටුවන්නා ඔහු සිටින පැත්තට අත නැමීගෙන එත ආකාරයෙන් ගොයම් පැලය පසට ඇතුල්කළ යුතුයි. එවිට බර දූනෙන්ගේ ඇඟිලිවල උඩු පැත්තට ය. මෙසේ කිරීමෙන් විශාල වලක් භූතෙන්නට පුළුවන් වුවත් එහි ඇති වරදක් නැත. පැල ද එක් එක් පැත්තකට ඇලවෙන්නට පුළුවන. නමුත් එයින් ද කම් නැත.

පැල ඉන්දවීමේ කරදර කාරී ගතිය හැකි තාක් දුරට අඩුකර ගත යුතුයි. නෙලුම් කවියකින් හෝ ගම්බද හෙරිවාදනයකින් මේ භාරදුර කායනීය ප්‍රීතිමත් වැඩක් බවට පමුණුවා ගන්නට පුළුවන. ‘අත්තම් ක්‍රමයට’ ‘කයිසක්’ දමා බත බුලකින් හෝ දුමෙන් සංග්‍රහ කොට සියලු දෙනද එකතු වී මාරුවෙන් මාරුවට තම තමන්ගේ කුඹුරුවල පැල ඉන්දවා ගන්නට පුරුදු වුවහොත් මේ භාරදුර වැඩේ ඉතා ලේසි පහසු වැඩක් බවට පත්වනු නොඅනුමාන ය. මෙසේ සාමූහිකව පැල ඉන්ද වීමේ දී, ඉන්දවන ප්‍රථම කුඹුර උත්සව සිරියෙන් ආරම්භකළ හැකියි. අවසාන කුඹුරත්, වැඩිය හමාරවීමේ පිං දීමකින් කෙලවර කළ හැකියි. පැල ඉන්දවීම ලෙහෙසි පහසු කරවීමේ හැම ක්‍රමයක්ම විදහා දැක්වීම දුෂ්කරය. එතකුදු වුවත්, ලංකාවේ කෘෂිකමාන්තයට අදාළ වූ ඉතා වැදගත් කටයුත්තක් වන මේ පැල ඉන්දවීමට විරුඬව ඇති එක් බලවත් කරුණක් ඒ සඳහා යොදන්නට සිදුවන පිරිස හෙයින්, මෙය හැම කෙනෙකු ගේම සමීප සැලකිල්ලට භාජනවිය යුතුයි. පැල ඉන්දවීමේ කායනීය පහසු කර ගැනීමේ ක්‍රියාත්මක මාගී ගැන සිතා බලා අත්හදා බලා ප්‍රසිතියට පැමිණ වීම අපගේ පරමාචය යි.

දියුණුකරන ලද වී වගී: “නුමුහුන්” යි කියනු ලබන වී වගී පිළිබඳ බලවත් අවුලක් ඇත. “නුමුහුන්” (pure-line) යන පදය ඇතැම් විට තරමක අවාසනාවන්ත පදයක් හැටියට හඳුන්වා දිය යුතුව තිබෙන්නේ එම පදයෙන් ලංකාවේ තේරුම් කරන අළුත, එම පදයෙන් වෛද්‍යනිකයන් ඇද ගන්නා අර්ථය ම නොවන හෙයිනි. නුමුහුන් යන්නෙහි අළුත නම් නොමුහු, පරිසුඛ, ජනතාවකගේ ඇතිවීමයි-වඩින යයි. එයින් ඔවුන්ගේ හොඳ තරක ආදී ගති ගුණයක් නොකියැවේ. කියවෙන්නේ එහි පෙළපතක්, එයින් බලාපොරොත්තු විය හැකි ප්‍රතිඵලත් පමණයි. සහල් නිපැදවීම අතින් බලන විට “නුමුහුන්” වී වලට ඇතැම් විට ඉතාම බාල ගතිගුණ ඇති වෙන්නටත් පුළුවන. බොහෝ නුසුදුසු ගතිගුණ රාශියක් එම වීවගීය හා සම්බන්ධ වී තිබෙන්නට පුළුවන. එහෙත් “නුමුහුන් වී” යනුවෙන් බොහෝ විට අදහස් කරනු ලබන්නේ යහපත් ගතිගුණ හැකිතාක් ගණනකින් සමන්විත වූ වී වගී වලට යි. ඒවා ඇත්තේ සීමා සහිත සංඛ්‍යාවක් පමණකි. මේ ඡේදයේ ශීර්ෂය “දියුණුකරන ලද වී වගී” යනුවෙන් දැක්වී ඇත්තේ එහෙයිනි. ඒවායේ සවිර ලෙස පවතින්නා වූ ගුණ ඒවාට තිබිය යුතුවූ ගුණාංග අතුරෙන් එකක් නිසා ය.

තෝරු ගන්නා ලද හොඳ වී වගීයක් දියුණුකර වැඩි වැඩියෙන් බෝකර වෙලඳුම සඳහා ගොවිතැන් කිරීමට ප්‍රමාණවත් වන පරිද්දෙන් උපදවා ගත යුතුයි. නුමුහුන්ව පිරිසිදුව බෝ කර ගැනීමෙහි ලා, පිටස්තර කරුණු බල නොපැවැත්වීම ඉතා වැදගත් ය. බීජ වලින් යම් ධාන්‍යයක් බෝ කරන කල්හි පරම්පරාවෙන් එන පරිශුද්ධතාවය-නුමුහුන් බව-ආරක්ෂා කර ගත යුතුම ය. (අතු ආදියෙන් බෝ කරනු ලබන රබර්, උක් ආදී වැවිලි සම්බන්ධයෙන් උත්පත්තිය පිළිබඳ පරිශුද්ධතාවයක් අවශ්‍ය නැත්තේ ය.) මේ සහජ පිරිසිදු බව හෙවත් නුමුහුන් බව ඇතිකර ගැනීම සඳහා බෝ කිරීමට නුමුහුන් වී වගීයක් ම හෝ නුමුහුන් වී වලට ඉතාම කිට්ටු වූ වී වගීයක්ම තෝරා ගත යුතුයි. (සෙසු සුළු බෙදීමවල ඇති කෘෂිකම් වැදගත් කමක් නැත.) මේ අතින් වී වාසනාවන්ත ය. නුමුහුන්ව වැඩෙන වී වගී වැඩි අපහසුවක් නැතිව බෝ කළ හැකිය. දැනට ගම්බද ගොවියන්ගේ කුඹුරුවල වැපිරෙන සාමාන්‍ය වී වගීයක් ගෙන, පිළිගත් ඉසාරම් වී වගී හා සසඳා බලා පරීක්ෂණ පවත්වා, අලුත් නුමුහුන් වී වගීයක් පස් අවුරුද්දකදී උපදවා ගත හැකි බව පෙනේ. ඒ දැනට නොපෙනෙන බාධාවලින් බාධා නොපැමිණෙන හොත් පමණකි. එක් වතාවක් නුමුහුන් වී වගීයක් බෝ කළ විට, එය සාර්ථක ලෙස ගොවිතැන් කළ හැකි හැම පෙදෙසකටම බෙදා දිය හැකි වන පරිද්දෙන් විශාල ප්‍රමාණයකින් බෝ කිරීම ඉතා අවශ්‍ය යි. එහෙත් දුෂකරතාව, බාධාව ඇති වන්නේ මෙතැන දී යි. කවර හෙයිත් ද යත්? බාහිර බලපැවැත්වීම් හේතුකොට ගෙන මේ නුමුහුන් බව, පිරිසිදු බව, හංග වී යන හෙයිනි. අවාසනාවකට මෙන් මේ බලපැවැත්වීම් මෙරට බහුල ය. එහෙයින් ම නුමුහුන් වී වගීයක් බහුල වශයෙන් බෝ කිරීමක් දුෂකර ය. බෝ කරන වී වගීයේ පරිශුද්ධතාවය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා තීරණීය පරීක්ෂාව අවශ්‍ය ය. තමන්ගේ වගීයේ ම වී සමග මුත් සෙසු වගී වල වී හා පරුග පොෂණය වීමට ඉඩක් නොදිය යුතුයි. එසේම හදිසියේ බාහිර මාගීවලින් හෝ සෙසු වී හා මිශ්‍ර වීමට ඉඩක් නොතැබිය යුතුයි.

සමුද්‍රණී වශයෙන් සිදුවන්නේ සවයං පරාග පොෂණය වුව ද, මිශ්‍ර පරාග පොෂණයක් සිදු නොවන්නේ නොවේ. නුමුහුන් වී වපුරන කුඹුරක් යාබදව වෙනත් වගීයක හෝ මිශ්‍ර වගීයක වී වැපුරු කුඹුරක් ඇතොත්, යටකි නුමුහුන් වී වැපුරු කුඹුරේ අස්වැන්න නෙලන අවදියේ දී, එම කුඹුරේ මුහුන්-මිශ්‍ර-වී ඇට සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවක් සමන්විත එයට සාක්ෂියකි. වෂී ගණනක් ගත වන විට එම වී මිශ්‍ර-මුහුන්-හෙවත් අපිරිසිදු වී හැටියට සැලකෙයි. වෙනත් බාහිර මාගී වලින් වී මුසු වීමේ ක්‍රම බොහෝ වෙනත් ඒ සියල්ලක් මෙහි පෙළ ගැසීම දුෂකර ය. වී වගී දෙකක් සඳහා එකම කමත පාවිච්චි කිරීම, ගතවූ අස්වැන්නේ බිං කරල් කුඹුරේ ඉතිරිවීම, වපුරණ කාලයේදී යාබද කුඹුරේ වී මේ කුඹුරට අහඹුවෙන් ගසා ගෙන ඒම, වැඩ කරන්නන්ගේ ඇඳුම්වල වෙනත් වී වගී තිබී නුමුහුන් වගීයට කලවම් වීම, පරණ ගෝනි මලු හා පරණ බිහි පාවිච්චි කිරීම, එම ක්‍රම වලින් කීපයක් පමණකි. මේ මේ හේතු නිසා, විශේෂයෙන් වචන ලද නුමුහුන් වී වගීයක් පිරිසිදුව ම පවත්වා ගැනීම අතීතයන් අවශ්‍ය ය. එක්තරා වගීයක වී වලින් විශේෂ පරීක්ෂණයෙන් තෝරා ගන්නා ලද පැලයක්, නුමුහුන් වී බෝ කිරීමේ මූල අත්තිවාරම වශයෙන් තෝරා ගෙන, එය සෙසු පැල හා සමග පරාග පොෂණය වීම වලක්වනු සඳහා තූනි රෙදි වලින් තනන ලද ආවරණ-පයි-වලින් වසා තැබිය යුතුයි. මේ පැලයේ පලදාවෙන් පේලි තුනක් සහිත කුඩා ලියද්දක් වවා, එම පැලද යළි නැවත නැවතත් වෙන් වෙන්ව පරීක්ෂා කළ යුතුයි. කිසියම් අනුමත අපිරිසිදු වීමක්-මිශ්‍ර වීමක් ඇති වීදැයි බලනු සඳහා කරන මෙම පරීක්ෂණය කෘතහසන වී වචන්නකු විසින්ම කළ යුතුයි. මෙයින් මැද පේලියෙන් පමණක් අක්කර කාලක කුඩා කුඹුරකට බීජ ලැබිය හැකිය. මේ ක්‍රමයෙන් ඒ අක්කර කාලේ කුඹුරෙන් ඊට වඩා මද ලොකු කුඹුරක් ද, එයින් ඊටත් වැඩි විශාල කුඹුරක් දැයි, නුමුහුන් වී බෝ කිරීමේ නොකැඩෙන වැඩ පිළිවෙළ දිගටම කර ගෙන යා යුතුයි. මේ හැම අවස්ථාවකදීම පළමු පරිද්දෙන් පැල පිළිබඳව සම්ප පරීක්ෂණ පැවැත්විය යුතුයි. කුඹුරේදී පමණක් නොව ගොයම් පැහිමේ දී ගබඩා කිරීම් ආදියේ දී වී මිශ්‍ර නොවන සේ පරීක්ෂාකාරී විය යුතුයි. සාමාන්‍ය ගොවියාට මේ ඇට බෙදා දෙනු ලබන්නේ මේ නුමුහුන් වී විශාල නොගයක් උපදවා ගත් විට පමණකි. මේ දියුණු කරනු ලැබූ වී සාමාන්‍ය ගොවියාගේ අතට යාමෙන් පසු එහි පරිශුච්ඡාලය පෙර පරිද්දෙන් බලාපොරොත්තු වීම උගහට ය. ඇතැම් විට, දෙවාරයක් හෝ තුන් වාරයක් ගොවිතැන් කරන තුරු පමණක් එම වී, සෙසු, නොතේරු නොදියුණු කරන ලද වී වලට වඩා ඉහලින් සිටින්නට පුළුවන් වුවත් එහි නුමුහුන් බව ඉන් ඔබ්බට නොරැකෙන්නේ ය. වී වගීයක නුමුහුන් බව සුරකින්නට නම් යට කී ක්‍රමයේ ඒකාබද්ධ ක්‍රමයට නුමුහුන් වී වැල නොකඩා බෝ කළ යුතුය. මෙයින් පළමු වැනි කුඹුරේදී සියෙට සියක් සාර්ථක ලෙස පිරිසිදු බව රැක ගත හැකි වෙනත්, ක්‍රමයෙන් කුඹුරු ලොකුවත්ට ලොකුවත්ට, කොතෙක් පරීක්ෂාකාරී ලෙස විපරමින් නුමුහුන් වී බෝ කළත්, ඒවායේ පරිශුච්ඡාලය පළමු පරිද්දෙන්ම ආරක්ෂා කර ගැනීම දුෂකර ය. මද වශයෙන් හෝ මුහුන් වීම නොවැලැක්විය හැකි සිබියකි. පුද්ගලික වශයෙන් බීජ වපුරන්නන් අතෙහි පරිපූණී පරිශුච්ඡාලයක් බලාපොරොත්තු විය නොහැකි වුවත්,

කිසියම් ප්‍රමාණයක අපිරිසිදු බවකට ඉඩ දෙනොත් එය තරයේම සීමා 'සහිත' විය යුතු බව පලි කලි යුතුය. එය සියේට 99කට වඩා අඩුවිය යුතු නොවේ.

දියුණු කරනලද වගී වල අනුසස් : 'නුමුහුන්' යයි කියනු ලබන වී වැපුරුවහොත් ඇත: වෙන කිසිම දෙයක් ඕනෑ නැත: එයින් පසු සරු සාර අස්වැන්නක් ලැබෙන්නේ ය' යනු මුග්ධ ප්‍රලාපයක් පමණකි. වී ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් ලංකාවේ පවත්නා පහත් තත්වය ගැන සලකා බලන විට එහිම අතික් පැත්ත නම් සිදු විය හැකි ය. හොඳම ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට නම්, තෝරාගත් වී විශේෂයක් වැඩිමට හොඳ කාලගුණය, හොඳ පස ආදිය ඇතිවිය යුතු ය. නුමුහුන් වී සම්බන්ධයෙන් එයටම පොදු වූ විශේෂතා ඇත. මුහුන් වී වලට වඩා වෙනස් වූ විශේෂතා ඇත. එහෙයින් නුමුහුන් වී-වගීයක් තෝරා ගැනීමේ දී, එය ගොවිතැන් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන ප්‍රදේශයේ තත්වයට ගැලපෙන ලෙසම, විශේෂ පරීක්ෂාවෙන් එය තෝරා ගත යුතුයි. නුමුහුන් වී වගීයක යහපත් ගති ගුණ සමුදායක් ලෙස වඩිතය කරන්නට, ගොවිතැන් කරන ප්‍රදේශයේ කාල ගුණ, භූමි ගුණ ආදියෙන් ඉඩ ලැබුණොත්, නුමුහුන් වී වැපිරීමෙන් ඉතා විශාල ප්‍රයෝජන ලබා ගත හැකි බව පල කළ යුතුය. නුමුහුන් වී වලින් ලැබෙන ප්‍රයෝජනය, සාමාන්‍යයෙන් ඉබේටම සිනෙත ප්‍රයෝජනය, ලංකාවට විශේෂයෙන් වැදගත් වූ ප්‍රයෝජනය, නම්, අස්වැන්න යි. මේ අස්වැන්න ප්‍රමාණය සම්බන්ධයෙන් ඇතැම් සීමාන්තික අතිශයෝක්ති සහිත මනානතර ඇති බව පෙනේ. කුඹුරු දහස් ගණනක පවත්වන ලද අත්හදා බැලීම්වල ප්‍රතිඵල ගැන සලකා බලනවිට (විශේෂ කුඹුරු හැර මහ කුඹුරු යායවල් ගැන පමණක් සලකා බලන විට) නුමුහුන් වී වලින් ලැබිය හැකි අස්වැන්න පිළිබඳ දියුණුව සියයට 20ක් පමණකි. බොහෝ විට එය සියයට 10ක් හෝ 15ක් වන්නටත් බැරි නැත. මෙහි ලා සැලකිය යුතු කරුණක් නම්, මේ නුමුහුන් වී හා සමාන කරනලද මුහුන් වී එම පළාත්වලට හොඳින් ගැලපෙන වගීයක් වී තිබීම යි. නුමුහුන් වී වැපිරීමෙන් ම පමණක් ලංකාවේ ආහාර ප්‍රශ්නය විසඳාලිය හැකිය යන කථා සමුදායයන් ම වැරදිය: නොමග යවන සුලුය.

බැලූ බැල්මට පෙනෙන අස්වැන්න පිළිබඳ ලාභය පමණක් නොව නුමුහුන් වී පාවිච්චි කිරීමෙන් ඇති වන තවත් ප්‍රයෝජන ඇත. හැකි තරම් යහපත් ගති ගුණ එක වගීයකට ඒකාබද්ධ කරන්නට, නුමුහුන් වී ජ බෝකරන තැනැත්තා උත්සාහ කරයි. මේ යහපත් ගති ගුණ කවරේ ද? නිවැරදි ජීවිත කාලය හෙවත් වයස, පිදුරුවල ශක්ති සම්පන්න බව, අනුභව කරන්නාගේ රුචිය, උපදවන්නාවූ ජීවයේ ප්‍රමාණය හා හැඩය, ගෘහිණියගේ සිත්ගන්නාවූ පිසීමේ ගති ගුණ, කරල් කැඩී නැඹී නොවැටීම, නිදහසේ රිකිලි-පදුරු ලැම, නුණ්ඩු විරල වීම, සහ වී කෙටීමේදී කඩහාල් අඩුවීම, ආදිය වී පිළිබඳ යහපත් ගති ගුණ වෙති. එහි මිශ්‍ර ජලයට හෙවත් කරදියට ඔරොත්තු දීම, රොග භයට ඔරොත්තු දීමට ශක්තිය ඇති වීම ආදිය ඇතැම් ප්‍රදේශ සම්බන්ධයෙන් බල පවත්නා යහපත් ගුණාංග හැටියට ගණන් ගන්නට පුළුවන. දැනට තිබෙන මිශ්‍රණවලින් මේ සියලු යහපත් ගුණාංග වලින් පරිපූර්ණ වූ වී ලබා ගැනීම ඉතා දුෂ්කර වී තිබේ. එසේ ලබා ගැනීම දුෂ්කර නම්, නුමුහුන්ව බෝ කිරීමත් දුෂ්කර නම්, විවිධ වගී සංකලනයෙන්

විධිමත් වී වගීයක් ලබා ගැනීමේ දීඝී වූද දුෂකර වූද වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කළ යුතුව තිබේ. එසේ පරිශුඬවූ වී වගීයක් ලබාගැනීමට-උපදවා ගැනීමට, අවුරුදු 14ක් පමණ කාලයක් ගත වන්නට පුළුවන. ලංකාවේ දැනට තෝරා ගෙන තිබෙන වී වගී නිපදවාගෙන තිබෙන්නේ වෙන රට වලින් ගන්නවා මෙ රටේ බෝ කිරීමෙනි; නැතහොත් ලංකාවේ ම තිබෙන වගී වලින් තෝරා ගැනීමෙනි. යහපත් ගුණාංග ගණනක්ම ඒවායේ ගැබ් වී ඇතත්, ඒවා ඉතාම ඉස්තරම් යයි කිය නොහේ. අවාසනාවකදි මෙන් මෙයින් ඇතැම් වී වගීවල නිසැකයෙන්ම හානිකර වූ දුර්ගුණ ද දක්නට ලැබේ. “වෙල්ලයි ඉලන්කලයන්” වගීය නැම් වැටෙයි; කැකුලට හොදට නොකෙටෙයි; එසේම ප්‍රමාද වී රිකිලි දූමීමෙන් නොපැසුණු නිල් කරලින් ගහණ වෙයි. “පව්වයි පෙරුමාල්” වගීයේ වී හැලෙයි. කොතරම් හැලේද යත්? අක්කරයකින් බුසල් දෙකක පමණ පාඩුවක් වන තරමට හැලෙයි. නොතවත්වා ම බෝ කරවීමෙන් මෙකී දුර්ගුණ වලින් විරහිතවූ, වඩා යහපත් වී වගී ඇති කිරීම, නොතවත්වා ම කරන මේ බෝ කරවීමේ පරමාර්ථය යි.

දියුණු කරන ලද වී වගී ගොවිතැන් කිරීමේදී ලැබෙන අති සුඤ්ඤ ප්‍රතිඵලය නම්, එකී වගීයට අයත් ගති ගුණ එම පැල වලින් ඉබේටම දක්න්නට ලැබීම යි. දියුණු කරන ලද වෙනත් කෘෂිකම් ක්‍රම හා සමග මේ තෝරා ගන්නා ලද වී ගොවිතැන් කිරීමෙන් සාර්ථක ප්‍රතිඵල වඩාලාත් විපුල වෙයි; ප්‍රකට වෙයි; ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වෙයි.

ලංකාවේ තෝරාගන්නා ලද, සාර්ථක බව අත්හදා බැලීමෙන් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කර ගන්නා ලද වී වගී ලෙබනයක් ග්‍රන්ථාවසානයෙහි දැක්වේ.

දවසේ දීඝිකය ගොයමට බලපාන හැටි : තමන්ට නුහුරුවූ නුපුරුදුවූ විවේචනාත්මක ගොවිතැන් කරන්නන් අතර බෙදාදෙනු ලැබූ එයින් අසාර්ථක ප්‍රතිඵල ඇතිවූ අවස්ථා කීපයක් ලංකාවේ අත් දකින්නට ලැබී තිබේ. මේ විවේචනා නොපැසුණු බැවින් අස්වැන්න අතින් අති මහත් පාඩුවක් දරන්නට ඔවුන්ට සිදු විය. විශේෂයෙන් අපුරුද්දෙන් හැම මෝසමේ දීම විවේචනා කරන මේ රට වාසීන් විසින් ගොයම් පැලයේ ජීවන කාලයේ හැසිරීම පිළිබඳ විධිමත් දැනීමක් සාමාන්‍ය වශයෙන් ඇතිකර ගත මනා ය.

ගොයම් පැලය ඇතුළු හැම පැලැටියක් හා දිවා කාලය අතර බලවත් ආකාශමික සම්බන්ධයක් ඇත්තේ ය. දවල් එලිය (ඉර අවම නොවේ) පිළිබඳ පැය ගණන මගින් තීරණය වන දෙයක් ඇත. එනම් පැලැටියක් වැවෙන වැඩෙන තත්වයන් ම. සිටී ද නැතහොත් පලදරණ තත්වයට ගමන් කරයි ද යන්නයි. ගොයම් පැලය හා දිවා කාලය අතර පවත්නා සම්බන්ධය අතිශයින් අනුවේදනීය ය. කොතරම් අනුවේදනීය ද යත්? නොගැලපෙන වකවානුවක දී යම් විවේචනාත්මක වැපුරුවහොත් ඇතැම් විට ගොයම් පැල මල් දරන්නට නුපුළුවන. අනෙක් අතට, මනා අස්වැන්නක් ලැබෙන්නට වැවෙන්නට ඉඩක් නොදීම නිසම කාලයටත් කලින් මල් පල දරන්නටත් පුළුවන. දිවා කාලයේ දීඝිකය අනුව ගොයම් පැලයේ ජීවන කාලය

වෙනස් වේ. බුරුමයේ දී පැසෙන්නට දින 165ක් ගන්නා වී වගීයක් ලංකාවේ දී දින 90කින් පැසේ. එසේම පැය 10½ක දිවා කාලයක පැසෙන වගීයක්, පැය 11½ක දවල් එළියේ සපිර වශයෙන්ම “නෘණ” තනියෙහි පවතින බව දැන ගන්නට තිබේ. නුපුරුදු වී වගී ලංකාවට ගෙන්වා ගොවිතැන් කර බැලීමේදී ඇතැම් විට අන් දෑක තිබෙන වැරදි සම්බන්ධයෙන් දිය හැකි පිළිතුර මෙය යි. තමන්ගේ ප්‍රදේශයේ වඩා ප්‍රත්‍යක්‍ෂයෙන් සුදුසු බව අත්හදා බලා නැති වගීයක් ගොවිතැන් නොකරන්නට වග බලා ගැනීම විශේෂයෙන් වැදගත් කාරණයකි.

තුන්මස් වයස් හා හාරමස් වයස් ලංකාවේ වී වගී හා දිවා කාලය අතර පවත්නා ආකාශමික ශක්තිය එතරම් බලවත් නැත්තේය. එහෙයින් එම වගී වෘතියේ ඕනෑම දිනයක වැපිරිය හැකිය. එහෙත් පස් මස් පටන් සය මස් වයස් වී වගී හා දිවා කාලය අතර පවත්නා සම්බන්ධය බලවත් ය. එහෙයින්, මල් දරන්නේ දවල් එළියේ ගෙවීගෙන යන පැයවලදී ය. එම වගී ස්වාභාවික සැටියට හැසිරෙන්නේ ‘මහ’ කන්නේ දී වැපිරුවහොත් පමණකි.

කෘමි රෝග හා ගෝයම් රෝග : ලංකාවේ අත් දැක ඇති අති භයානක ගෝයම් වසංගතය නම් ගෝයම් මැස්සාගේ රෝගය යි. ආසියාවේ සෙසු හැම රටකටත් වඩා ලංකාවට මේ රෝගයෙන් ගැහැට පැමිණෙන බව කිය යුතුය. එසේ වන්නේ මේ මැස්සාට යැපෙන්නට පුළුවන් ගෝයම් ගොවි තැනක් හැම වේලේම මහපොළොවේ කොතැනක හෝ තිබෙන නිසාය. එනම් ඔවුන්ට යැපෙන්නට පුළුවන් වෙන වැවිල්ලක් - පැලෑටි ආදියක් ඇති නිසා ය. වෛද්‍ය පාසා මෙම මැස්සි වසංගතය විනාශ කර ලන්නට තරම් දීඹු හෝ ග්‍රීෂ්මකර වූ උෂ්ණ කාලයක් ලංකාවේ නැත. වී වපුරන දින පිලිබඳ තියුණු නීති රීති අනුගමනය කිරීමෙන් මේ වසංගතය තරමක් දුරට මර්දනය කරන්නට පුළුවන්වී තිබුණත්, වෛ ගණනාවක් යන තුරුම මේ සඳහා විශේෂ පිලියමක් සොයා ගත නොහැකි විය. එහෙත් “ඩීඩීටී” හා “ගැමෙක්සින්” යන කෘමි නාෂක ඖෂධ දෙක සොයාගැනීම නිසා, එම ඖෂධ බලයෙන් මෙම රෝගය සාර්ථක ලෙසත්, වැඩි වියදමක් නැතිවත්, පිටුදැක්ක හැකි වී තිබේ. මෙයින් ඉතාමත් ජනප්‍රිය බවට පත්වී ඇත්තේ අක්කරයකට රුත්තල් 3 නේ සිට 6 දක්වා කුඩක් වශයෙන් යෙදිය හැකි “ගැමෙක්සින්” ය. කුඩු ඉසින මැසීමකින් මෙය මැනවින් ඉසිය හැකිය. එහෙත් මැසීමක් නැති නම් සියුම් රෙදි කොට්ටඋරයක පොට්ටනියක් බැඳ කෝටු කෙළවරක එල්ලා තවත් කෝටුවකින් එම කුඩු පොට්ටනියට තට්ටු කිරීමෙන් මේ කුඩු මනා සේ ඉසිය හැකිය. කුඩු ඉසීම වඩා යෝග්‍ය ගෝයම් පැලයේ කොළ තෙමී ඇති අවදියේ ය. එහෙත් තද සුලභ හෝ වූව නිසා මේ කුඩු ඉසීමේ ප්‍රයෝජනය බෙහෙවින් අඩු වන්නට ඉඩ තිබේ. තද සුලභ සතුරුව සිටින්නේ නම් “ඩීඩීටී” දියරක් වශයෙන් ඉසීම යෝග්‍යය යි. මෙය නම් ඉසිය යුත්තේ ඉසින යන්ත්‍රයකිනි. භූමිතෙල් මිශ්‍ර ‘ඩීඩීටී’ දියරකින් කඹයක් තෙමා කුඹුරේ ගෝයම් පැල මතු පිට හරහට ඇදගෙන යාමෙන්, කඹයේ ඇති ඖෂධ ගෝයම් කොළයේ ගැවීම හේතුකොටගෙන මේ වසංගතය මර්දනය වන්නේ ය.

පැල ඉන්ද්‍රීය කළ නොහැකි අවස්ථාවලදී අස්වැන්න දියුණු කර ගැනීමට කළ යුතු දේ

හැම තැනදීම විශේෂයෙන් වෙරළ බඩ ගොහොරු 'හැල' කුඹුරු වල පැල ඉන්ද්‍රීය කළ නොහැකි යි, එසේම පැල ඉන්ද්‍රීයමට යම් යම් බාධා සෙසු පළාත්හිත් ඇතැම් විට ඇතිවන්නට බැරි නැත. එබඳු අවස්ථාවන් හිදී අස්වැන්න වැඩි දියුණු කර ගැනීම පිණිස දියුණු ගොවි ක්‍රම ක්‍රියාවේ යෙදවීම නුවණට හුරු ය.

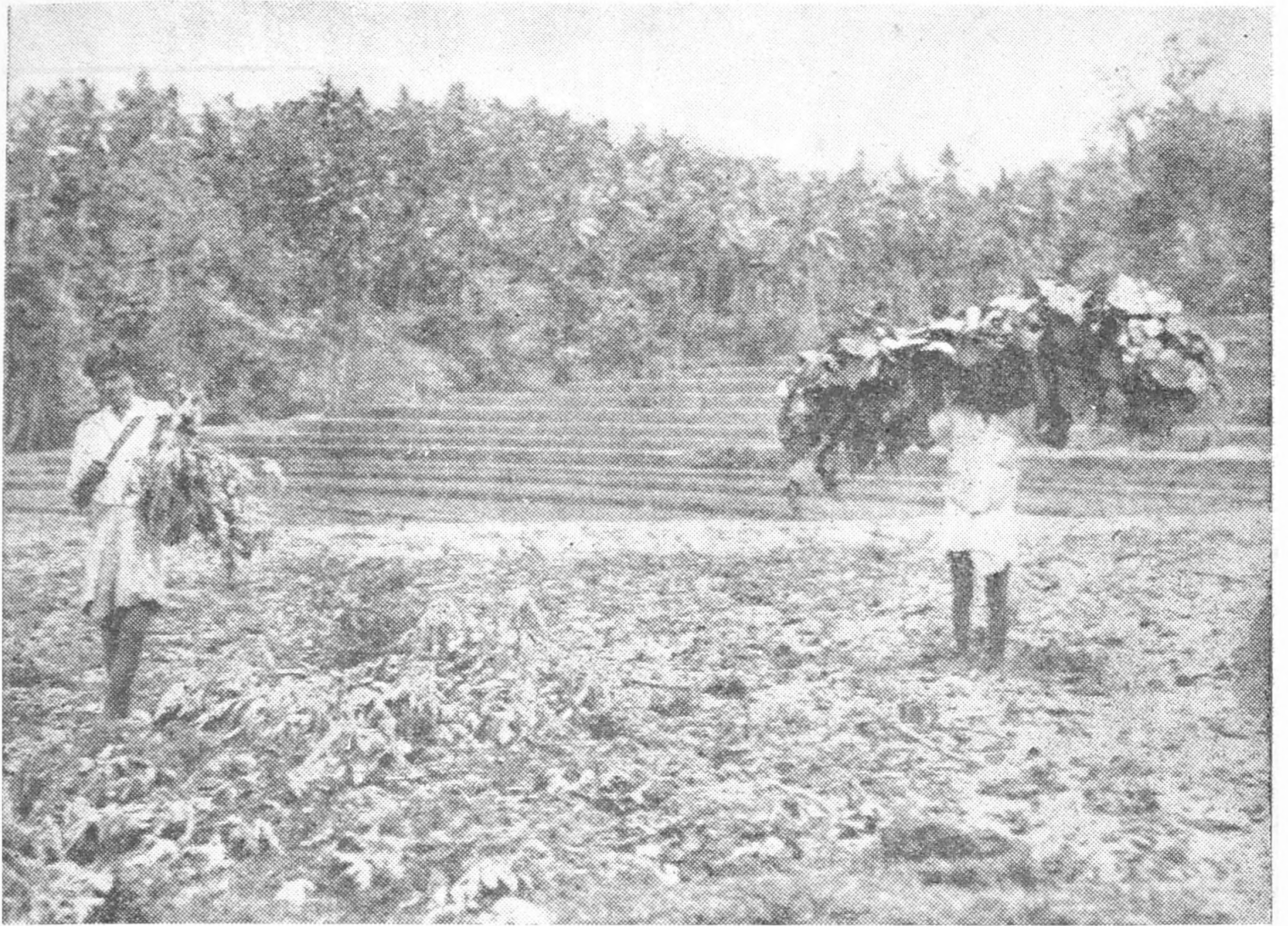
වැඩෙන ගොයම් පෝරු ගැම : වැපුරු කුඹුරේ ගොයම් පැල වැඩෙද්දී පෝරු ගැමෙන් වී වැපුරු කුඹුරු වල අස්වැන්න ප්‍රමාණවත් ලෙස වැඩි දියුණු කර ගත හැකි බව වික්‍රමසේකර මහතා විසින් දක්වන ලදී. එතැන්පටන් එය ක්‍රියාවේ යෙදවීමෙන්, එය ලාභ සහිත බවත්, සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා දෙන බවත් අනුගමනය කිරීම පහසු බවත් අත්දැක තිබේ. එය කළ යුත්තේ ගොයම් පැල සති 3 ක් 4 ක් පමණ වයස් ගතවූ විටත්, කුඹුරේ අගල් 3 ක් 4 ක් පමණ ජලය තිබෙන විටත් ය. මෙය කරන්නේ ලී දත් සහිත පෝරුව එක් වරක් පොළව දිගේ ඇද්දීමෙනි. පස බුරුල් නැති නම් පෝරුව දක්කන ගොවියා එය උඩ නැගීමෙන් පොළොව මනාසේ හාරාගෙන යාමට පුළුඹෙන පෝරු දත්වලට උපකාර විය හැකිය. මෙසේ කිරීමේ දී පෝරුවේ රෙක්වන වල් පැල හා ඉදිරෙන ගොයම් පැල, වරින් වර පෝරුව ඔසවා ඉවත් කළ යුතුයි. පෝරු ගැමෙන් පසු සතියක් ගතවන තුරු, ගොයම් පැල වලට ප්‍රකෘති තත්වයට එන්නට අනුබල දීමක් වශයෙනුත්, ජලයට යටවූ වල් පැල විනාශවීමට ඉඩ ලබාදීමක් වශයෙනුත් ලියැදිවල ජලය රඳවා තබා ගත යුතුයි. වැඩෙන ගොයම් මෙසේ පෝරු ගැම පළමු වරට බලා සිටින්නෙක්, එයින් මහත් විපතක් වන්නේ යයි සිතා විස්මයෙනුත්, ශොකයෙනුත් කැගසන්නට පුළුවන. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්, මේ පෝරු ගැමෙන් විනාශයට පත් වන්නේ වල් පැලටි ය. ගොයම් පැල ඉක්මනින් ප්‍රකෘති තත්වයට පැමිණෙයි. එමතු ද පෝරු ගැමේ විපුල ප්‍රයෝජන ද ලැබෙයි.

වස 1940-41 දී කරන ලද අත්හදා බැලීම් අනුව මේ ක්‍රමයෙන් වූ අස්වැන්න දියුණුව සියයට 12.4 ට සිට 58.3 දක්වා ය. සාමාන්‍ය ගණන සියයට 40.3 කි. මේ ක්‍රමය අනුගමනය කළ යුත්තේ වී වපුරු ගොවිතැන් කළ විට මුත්, පැල ඉන්ද්‍රීය වීම නොවේ.

වල් නෙලීම : වල් පැල නිසා ගොයම් පැල පිඩාවට පත් වී තිබෙන කුඹුරු දුටුවට හැඟී යන්නේ ගොවියන් තමන්ගේ අස්වැන්න ගැන නොසලකන බවයි. ඒ එසේ නම් ඔදුන්ට භූමියේ උරුමයක් නැත. වල් පැල ගොයම් පැල හා තරඟ කිරීම සම්බන්ධයෙන් කිසිම සමාවක් දිය නොහැක්කේ මනා ලෙස පස කෙටීමෙන් වල් පැල මර්දනය කිරීම ලෙස සිදුවන බැවිනි. වල් පැල වැඩුණු විට නිසි අවදියේ දී ඒවා අතින් නෙලීමෙන් අස්වැන්න අති මාත්‍රයෙන් දියුණු කර ගත හැකියි. මෙය හැකිතාක් ඉක්මනින්ම කළ යුත්තේ ගොයම් පැල වලට වැඩිමටත්, වල් නෙලීමේ ප්‍රතිඵල භුක්ති

ලී දැනි සහිත බුරුම නගලෙන් ගොසම් පැළ පෝරු ගැමෙන් අස්වැන්න විස්මය ජනක ලෙස වැඩිවන බැව් පෙනී ගොස් තිබේ. මෙහි දැක්වෙන්නේ පැළපත ගොසමින් යුත් කුඹුරක් පෝරුගාන සැටිසි.

අමුකොළ පෝර හෙදිමෙන් කුඹුරේ අස්වැන්න කීප ගුණයකින් වැඩිවෙයි. පෝර පිණිස කුඹුරක අමුකොළ අතුරන සෑටි මේ ඡායාරූපයෙන් පෙනේ.

විදීමටත්, ගෝයම් පැලවලට කාලය ලබා දීම සඳහාය. වල් නෙලීම් සම්බන්ධයෙන් දක්වන ලද ආදර්ශ නවයකින් හෙළිවූ කරුණු අනුව, වල් නොනෙලූ කුඹුරුවලින් අක්කරයකට බුසල් 12.9 ක අස්වැන්නක් ලැබූ අතර වල් නෙලූ කුඹුරක අස්වැන්න අක්කරයකට බුසල් 25.3 ක් බැගින් ලබන්නට පුළුවන්වූ බව පලකල යුතුව තිබේ. එකින් දෙකකට කිට්ටු වන පමණට ලැබූ මේ අස්වැන්න පිලිබඳ දියුණුවට ඉවහල් වූයේ වෙන කිසිම විශේෂ සාත්තුවක් නොකොට වල් නෙලීමෙන් පමණක්ම බවත් මෙහි ලා සඳහන් කල යුතුය. අතින් වල් නෙලීමටත් ගෝයම් පැල ඉන්ද්‍රීමට තරම් වෙනස මහන්සි විය යුතු බව පෙනේ.

කොළ පෝර යෙදීම: ලංකාවේ කුඹුරුවලට විශාල වශයෙන් කොළ පෝර යෙදීමදිගු කලක සිට තරමක් දුරට කරගෙන එනු ලබන්නකි. එයින් ලබන ලද ප්‍රයෝජන ද ප්‍රකටය: ප්‍රසිදිය. එතකුදු වුවත් ලංකාවේ හැම පළාතකම ප්‍රචාරයට යා යුතු මේ කොළ පෝර යෙදීමේ පුරුද්ද තවමත් ප්‍රදේශ කීපයකට පමණක් සීමාවී තිබෙන බව පෙනේ. සිදු විය යුතු පරිද්දෙන්ම, කොළ පෝර එකතු කිරීම, ගෙන ඒම, විසුරුවීම හා ඒවා විසුරුවා හැම තරමක කරදරයක් වුවත්, මේ කොළ පෝර දැමීම හැම කෙනෙකු විසින් ම පහසුවෙන් කළ හැකිය. එහෙත් මේ සඳහා විය යුතු වෙහෙස මහන්සිය ඉතා විශාල නො වේ. මේ පිළිවෙල සියට 25 සිට 35 දක්වා වැඩි කිරීම වඩාලාත් ඵලදායකය. පැල ඉන්ද්‍රීම, 'සැපෝස්' ආදී 'පොස්පේට්' වර්ගී හෝ කටු පෝර සමග රට පෝර යෙදීම ආදී දියුණු කරන ලද විධිමත් ගොවි ක්‍රමක් සමගම මේ කොළ පෝරයෙදීම කළ හොත් ප්‍රතිඵල අතිශයින් ම ඍජුඵක වන බව පල කළ හැකිය.

කොළ පෝර වශයෙන් ඕනෑම පැලෑටි වර්ගයක් වුවත් හොඳ ය. වෙනෙකක් තබා, කුඹුරේ වැඩෙන වල් පැල උදුරු පසට හැමෙන් ද එක් ක්‍රමයක කොළ පොහොරක් පසට එකතු වන්නේ ය. වල් සුරියකාන්ත යෙදීමෙන් අතිශයින් අගතා වටිනා ප්‍රතිඵල ලබා තිබෙන්නේ, එයින් ජීවාන්තකය ඉතා විශාල වශයෙන් පසට එකතුවන බැවිනි (මේ අතින් බලන විට, වල්සුරියකාන්ත වොන් 5ක් "සල්පේට් ඔෆ් ඇමෝනියා" හොණඹර 3කට සමාන වන්නේ ය). වැපිරීමට හෝ පැල ඉන්ද්‍රීමට සතියකට කලින් මේවා යෙදීම ඉතාම යෝග්‍ය ය. ඊට වඩා කලින් ඒවා යෙදීමෙන් අස්වැන්න විශාල වශයෙන් දියුණු නොවේ. කොළ පෝර දැමීමෙන් පසු ඒවායේ පසෙහි සෑදෙන "ඇමෝනියම්" නම් ජීවාන්තක පොහොර වර්ග ක්‍රම ක්‍රමයෙන් සෑදෙන්නට පටන් ගෙන සති 2කේ සිට 4 දක්වා විශාල ම ප්‍රමාණයට පැමිණෙයි. ඉන් පසු ක්‍රමයෙන් එහි ප්‍රමාණය අඩුවේ. එසේ හෙයින් මේ "ඇමෝනියම්" නම් වර්ග වැඩි වශයෙන් පවතින්නා වූ මේ කාලයේ දී හැකි තරම් ජීවාන්තකය උරු ගැනීමට ගොයම් පැලය සෑහෙන ප්‍රමාණයකට වැඩි තිබිය යුතු යි.

යෝග්‍ය සේ අනුමත කරන කොළ පෝර ප්‍රමාණය වනාහි අක්කරයකට වොන් එකක් හෝ දෙකකි. එතකුදු වුවත් ඊට අඩුවූ කොළ පෝර දැමීමක් වුව ද ලඝු කොට සැලකිය යුතු නොවේ. වැපිරීමට සතියක් පමණ කලින්

කොළ පෝර යොදා ලියැදි වල ජලය බැඳ තැබිය යුතුයි. යටත් පිරිසෙයින් කුඹුර ඉතා තෙතමනේවත් තිබිය යුතුයි. “පොස්පැටික්” මිශ්‍ර රට පෝරක්, කටු පොහොර, “සුපර් පොස්පේට්” හෝ කඳුමය “පොස්පේට්” එකතු කිරීමෙන් ප්‍රතිඵල වැඩියක් සාර්ථක වේ මැයි. “පොස්පැටික්” යෙදිය යුත්තේ අක්කරයකට හොණ්ඩර භාගයේ පටන් හොණ්ඩරය දීක්වා ය.

ජලය අරපරිස්සම : ලංකාවේ ගොවියෝ බොහෝ විට වතුර මදිය සි කන්නලවු කෙරෙහි. එහෙත් වෙන කිසිම වී ගොවිතැන් කරන රටකටත් වඩා, ලංකාවේ ගොවියෝ වතුර නාස්ති කෙරෙහි. අසල් වැසියන් ගේ ආවශ්‍යතා ගැන පවා නොතකා පුළුවන් තරම් ජලය ගැනීම ඔවුන් ගේ පුරුද්ද සි. ඔවුන් බෙහෙවින් ම කැමති කුඹුරේ එක් කොණකින් ජලය ගෙන අනෙක් කෙළවරින් බස්සා හැරීමට සි. කොටින් ම, ඔවුන් වී ගොවිතැන් කරන්නට කැමති ගලා ගෙන යන ජලපාරක ය! සෙසු රටවල ජල සම්පාදනය හා සමාන කර බලන විට, එක වතුර අක්කර-අසියකින් වෙන ටංකා ගොවිතැන් කරන භූමි ප්‍රමාණයෙන් දෙකෙන් කොටසකි, ලංකාවේ ගොවිතැන් කරන්නේ. අන් වචන වලින් පවසන හොත් ලංකාවේ දැනට ඇති ජල ප්‍රමාණයෙන්, දැනට ගොවිතැන් කරණු ලබන භූමි ප්‍රමාණය මෙන් දෙගුණයක් වුවත් වගා කළ හැකිය.

එක්තරා සීමාවක් දක්වා ජල ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමෙන් අස්වැන්න ප්‍රමාණයක් වැඩි වේ. ජලය වැඩි කළ යුත්තේ ජලයේ ගැඹුරින් නොවේ- නිතර නිතර අලුත් වතුර දැමීමෙනි. එහෙත් මේ ජල සම්පාදනය වැඩි කිරීමත්, එක්තරා සීමාවකින් ඔබ්බට ගිය කල්හි පාඩුවක් බවටත් පත් වන්නට ඉඩ ඇත්තේය. කවර හෙයින් ද යත්? එක් කුඹුරකට ජලය වැඩි කරන විට, එම ජල මාගීයෙන් ගොවිතැන් කළ හැකි ප්‍රදේශය කුඩා වීමෙන්, එම ජල සම්පාදන කොට්ඨාශයේ තිබෙන සෙසු කුඹුරුවලට ජලය හිඟවී පාඩුවක් ම වන බැවිනි. මෙසේ වූ විට, ප්‍රදේශයේ වී ගොවිතැන සම්පූර්ණයෙන් සලකන විට, අන්තිමට ලැබෙන්නේ දියුණුවක් නොව පාඩුවකි. නිතර නිතර අලුත් වතුර එන්නට සැලැස්සීමෙන් කුඩා විශේ සිටින ගොයම් පැලවල වැඩීම වඩිනය වේ. එහෙත් එසේ ලබන සුළු ලාභයක් නිසා විශාල ප්‍රදේශයක අස්වැන්න පිළිබඳ අඩුවක් වේ නම්, ඒ ගැනත් සිතා බැලිය යුතු ය. ජල සම්පාදනය අතර තුර ඇති කාලය අඩු වන්නට අඩුවන්නට, අස්වැන්න වැඩි වන බව ලංකාවේ පවත්වන ලද පර්යේෂණ වලින් එළිදරවු වී තිබේ. එහෙත් ඒ පිළිබඳ නියම සීමාවක් නැත. යලිත් වතුර පාවිච්චිය වැඩිවන්නට වැඩිවන්නට ජල සම්පාදනය අතර තුර කාලය අඩුවෙයි. ඒ පිළිබඳවත් නියම සීමාවක් නැත. රජයේ ගොවිපලවල් වී ගොවිතැන් කෙරෙන්නේ, ඊට යාබද කුඹුරුවලට ගම්බඳ ගොවියන් පාවිච්චිකරන ප්‍රමාණයට වඩා අඩුවෙන් ජලය පාවිච්චි කරමින් ය. එහෙත් යාබද කුඹුරු වලින් ලබන අස්වැන්න මෙන් දෙතුන් ගුණයක් විශාල වූ අස්වැන්නක් රජයේ කුඹුරු වලින් නිතොර පාහේ ලැබෙන්නේ ය.

ජලය පිළිබඳ අරපරිස්සමේ හරි අඩකට හේතුව වනුයේ කුඹුරුවල නියර හා ජල මාගී හොඳින් රැක බලා ගැනීම සි. එසේම රජයේ ගොවිපවල

නම්, අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා ඉහළින් ජලය පාවිච්චි කිරීමක් සිදු නොවන්නේ ය. කරන ලද අත්හදා බැලීම් කීපයක ප්‍රතිඵලය පහත දැක්වෙනුයේ:—

ජල මාගීවල ජලය හා වෂී ජලය රජයේ ගොවිපලවල් සඳහා යෙදුණු ප්‍රමාණය: (අක්කර අඩි වලින්)

ගොවිපල	යල			මහ		
	ජලමාගී ජලය	වෂී ජලය	එකතුව	ජලමාගී ජලය	වෂී ජලය	එකතුව
බනලගොඩ ..	2 2	2 2	4 4	1 6	3 4	5 0
පරන්නන් ..	4 1	0 3	4 4	0 9	2 7	3 6
අනුරධපුරය ..	1 7	1 3	3 0	1 3	2 5	3 8
තබ්බේව ..	—	—	—	2 4	3 2	5 6

ජල මාගීවල ජලය මෙන්ම වෂී ජලයත්, රජයේ ගොවිතැන් සඳහා පාවිච්චිකොට තිබෙන්නේ ගම්බද ගොවියන් පාවිච්චිකරන ප්‍රමාණයට ඉතා අඩුවෙන් බව මෙයින් අනාවරණය වෙනවා ඇත. ඒ වපුරා කරන ලද මේ සියලුම අත්හදා බැලීම්වලින් ලබන ලද අස්වැන්න පිළිබඳ දියුණුව අක්කරයකට බ්‍රිසල් 40ක් පමණ වෙයි. මේ අංකවලින් දැක්වෙන්නේ කුඹුරුවලට ගත් ජලය පමණක් බවත් ජල මාගීවලින් අපතේ ගිය ජලය ඊට ඇතුළත් වී නැති බවත් මෙහි ලා සදහන් කළ යුතු ය. ඇතැම් අවස්ථා වලදී පාවිච්චි කරන ලද අක්කර අඩි 14ක් පමණ වන ජල ප්‍රමාණය ඉතා වැඩි බවට කිසිම සැකයක් නැත. ජල සම්පාදනය කළ ප්‍රදේශය එයින් අඩු වූ බවටත් එලෙසින්ම සැකයක් නැත.

මේ අපහසුවෙන් මිදිය හැකි ක්‍රම පෙන්වා දීම කිසි ලෙසකින් පහසු කායනීයක් නොවේ. එහෙත් මෙය මෙහි ලා උද්ගත කළේ, ජලය අපතේ නොයවා හැකි තාක් සවලා ජලයකින් සවකීය වැඩපල කිරීමේ ප්‍රඥා ගොවර බව වැසියන්ට අවබෝධ කරවාලීමට, ඒ ගොවිකමාන්තය හා සම්බන්ධවූ නිලධාරීහු ප්‍රොතසාහි වෙන්වා යි යන ප්‍රාර්ථනාව ඇතිව ය.

ඒ ගොවිතැන් සමග හේන් ගොවිතැන් කෙරෙන සමහර ප්‍රදේශ වල, කුඹුරු පුරන් කෙටීම බොහෝ සෙයින් ප්‍රමාද වේ. මෙයින් බොහෝ වෂී ජලය අපතේ යයි.

එහෙත් සීමා සහිත වෂී පනනයක් ඇති වියලි කලාපයේ, භූමියේ යම්තම් තෙතමන ඇතිවූ වහාම, කුඹුරු හැමන් පෝරු ගැමන් පටන් ගත යුතුව තිබේ. එය එසේ කළ හොත් අපතේ යන මහා වෂී ජලසකකියක් විනාශ වී යාම වලක්වා ගත හැකිය. වැඩකටයුතු පටන් ගැනීමට වැඩි වලින් ජලය එනතුරු බලාසිටිය යුතුය. යි යන අදහස නිසා කාලය විශාල වශයෙන් නාසතිවනු පමණක් නොව, මෝසමේ විශාලතම කොටසක් ගෙවී යන තුරු වෂී ජලයෙන් ප්‍රයෝජනය ගැනීමක් ද සිදු නොවන්නේ ය. එසේ වූ විට වැවිය යුත්තේ අඩුවයස් වී වගීයකි. 'වැවට ජලය නොලැබේ ය; එහෙයින් කොහෙත්ම හෝ සවලා වශයෙන්වත්

ඒ ගොවිතැන නොකෙරේ ' ය යන තකීය තිසරු ය. කවර හෙයින් ද යත්? වැව් උතුරන තුරු බලා නොසිට කල්තබා කුඹුරු පුරන් කොටා තැබුවහොත් ලැබෙන සවසර ජලයෙන් හෝ සැනසී, මුං, මෑ, එළවලු, මිරිස්, තණකරල් ඉරිඟු, මෙතේරි ආදී වගී වවා ගන්නට ඉඩ ලැබෙන්නේ ය. ඉතාම වැදගත් කාරණයක් නම් මෝසමේ මුල් භාගය අපතේ එයින් නිසි ප්‍රයෝජන ගැනීම යි. ඇතැම් කුඩා වැව්වලින්, විෂේෂයෙන් උතුරු මැද පළාතේ ඇතැම් කුඩා වැව් මගින් කෙරෙන ජල සම්පාදනය කෙරෙහි විශ්වාසය තබා ඒ ගොවිතැන් කිරීම බොහෝ විට අවදානම් හෙයින්, එබඳු අවස්ථාවලදී හේන් ගොවිතැන ගැන වැඩි විශ්වාසයක් තබන බව පෙනේ. හේන් ගොවිතැන ගැන වැඩි භක්තිය තැබීමේ අභිලාෂය පිටු දැකීම දුෂකර ය. ඒ ගොවිතැනට එයින් ඇති වන හානිය බලවත් ය ; ඇත්ත වශයෙන්, ඇතැම් විට, ප්‍රතිඵලය විය හැක්කේ කිසිම ගොවිතැනක් හරි නොයාම ය.

ප්‍රචාරක විධි : රජයේ ආදායම් ගොවිකම්මාන මධ්‍යස්ථාන ඇතුළේ කුමක් කෙරෙන්නේ ද යනු දැනගැනීමට ගම් වැසි ගොවියාගේ වැඩි උනන්දුවක් නැත. ලංකාවේ පමණක් නොව දියුණුවූ වෙනත් බොහෝ රටවල පවා සිරිත එයයි. තමාගේ ගැටළු නිරාකරණය කර ගැනීමට විශාල ගොවි පලවල්හි කෙරෙන කටයුතු වලින් කිසිම පිහිටාධාරයක් නොලැබේ ය යනු ඔහුගේ හැඟීමයි. තමාට ලැබෙන සුළු ආදායමට වැඩි වියදමක් දරන්නටත් හෙතෙම මැලි වෙයි. අකමැති වෙයි. රජයේ ගොවිපලවල කෙරෙන ප්‍රධාන කටයුත්ත නම් පර්යේෂණ පැවැත්වීම හා දියුණු කරණ ලද බීජ බෝ කිරීම යි.

දියුණු කරණ ලද කෘෂිකම්ම විධි පිළිබඳ ඇදහීමක් සාමාන්‍ය ගොවියා තුළ ඇතිකරවන්නට නම්, ඔහුගේ ම ඉඩමේ ආදායම් දක්වා, අභිනව ක්‍රමය,

- (1) සාර්ථක බව,
- (2) පහසුවෙන් කළ හැකි බව,
- (3) ලාභ සහිත බව,

ඔහුගේ ඇස් ඉදිරිපිට ඔප්පුකර පෙන්වා දිය යුතුයි. මෙකී දියුණු ගොවික්‍රම ගොවියාට පෙන්වා දිය හැකි පහසුම ක්‍රමය නම්, ගොවියන්ට පහසුවෙන් බැලිය හැකිවූ ගමට නුදුරු ස්ථානයකවූ ඉඩම් කැබෙල්ලක මෙම ආදායම් පෙන්වා කියා දීමයි. සමහර ඉඩමක එම ගොවික්‍රම සාර්ථක නොවේ ය. එම ගොවික්‍රම ක්‍රියාවේ යෙදීම ඉතා දුෂ්කරය-යනාදී වශයෙන් නිහැඟින්නට නැගෙන බැරි කම්වලට පිලිතුරු, ඒ ආදායම් ඉඩම් කැබෙල්ලෙන් ලැබෙනවා ඇත. එබඳු ආදායමක් දක්වන විට ඒ බැලීම සඳහා සෙනග ගෙන ඒමේ අපහසුවක් නැත්තේ ය. එතැන්හි දී ගම්වැසි ගොවියන්ට ඇතිවන දුෂ්කරතා ගැන සැලකල හැකිය. එසේම ආදායම් දක්වන නිලධාරීන් නැත එතැන්හි දීම, එම දුෂ්කරතා මැඩ පවත්වා ගන්නා සැටි කියා දිය හැකිය. ආදායම් ඉඩම් කැබෙල්ලේ ප්‍රතිඵල ඉතා සාර්ථක නම්, ගම් වැසියන් නොඅනුමානයෙන් ම එය අනුගමනය කරනවා ඇත. ආදායම් ගොවිතැනක කරන ගොයම් කැපීම, හැකිතාක් ජනකාය එකතු කරවා, ලබන ලද

අස්වැන්න පිළිබඳ ජයග්‍රහණය පෙන්වා දීමේ ප්‍රති උත්සවයක් වශයෙන් පැවැත් විය හැකිය. ගම් වැසියන් විසින් කරන කන්කෙදිරි වලටත් දක්වන දුෂ්කරතාවලටත් හොඳින් ඇහුම් කන් දිය යුතුයි. කම්කරුවන් බොහෝ සෙයින් ඇති රජයේ ගොවිපලවල් වලට මේවායේ ඇති වැදගත් කමක් නැත්තා සේ පෙනෙන්නට පුළුවන් වුවත්, දුප්පත් ගම් වැසියාට මහත් ඵල දායක විය හැකිය. ආදායම් දක්වන නිලධාරීන්ගෙන් ලිහා ගත නොහැකි, දියුණුවක් ලබන්නට නම් නොලිහාත් බැර, කිසියම් සැබෑම ගැටළුවක් වුවහොත් ඒ නිලධාරීන් විසින් එය ප්‍රාදේශික කෘෂිකම් නිලධාරී මහතාටත් ඒ මහතා විසින් කෘෂිකම් අධ්‍යක්ෂක වරයාටත් දැන්විය යුතුය.

ආදායමේ ජයග්‍රහණය පිළිබඳ විශාල කොටසක්, එය දක්වන නිලධාරීන්ගේ පෞරුෂත්වය හා ජනප්‍රිය භාවය උඩ රැඳී පවතී. ඔහු කරන්නට යන දෙයත්, එය කරන පිළිවෙලත්, ඔහු නිසැකයෙන්ම දැන සිටිය යුතුයි. අවශ්‍ය නම් ඔහුන් ඒ වැඩට උදවු විය යුතුයි. බොහෝ විට එය අත්‍යාවශ්‍යම කාර්යයක් වේ. යමක් 'මෙසේ කරන්න' යි අනුශාසනා කරනුවට වඩා එය කරන හැටි තමන්ම කර පෙන්වා දීම විශේෂයෙන් ඵල දායක ය. එසේම ආදායමක් ප්‍රදානය කර පෙන්වීමෙන් ඇතිවන්නාවූ තවත් ප්‍රයෝජනයක් වෙයි. ගොවිතැනේ දී කිසියම් සැබෑම ගැටළුවක් වුවහොත්, ගම් වැසියන් කොඳුරන්නට, මුමුණන්ට, පලමු කොට එය ආදායම දක්වන නිලධාරීන්ගෙන් මුණගැසී එය ඔහු විසින්ම නිරාකරණය කොට දැක්වීම යි. ආදායම දක්වන නිලධාරීන් මනාසේ පුහුණුවූ කෙනෙකු විය යුතු යයි ද, මහට හය නැති කෙනෙකු විය යුතුයැයි ද, කියන්නේ මේ නිසාය.

නිසැකයෙන්ම සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙතැයි ඒකාන්තයෙන්ම විශ්වාසයක් නැත්නම්, කිසිකලෙක ගම්බද ආදායම් දැක්වීමකට අනු නොගසනු! ආදායමක් දක්වා එය සාර්ථක නොවුවහොත් එතරම් පහරක්-ගම්වැසියන් මන්දෝත්සාහී කිරීමේ එතරම් පහරක්-තවත් නැති තරම් ය. (නියඟ, ගංවතුර ආදී ස්වාභාවික හේතුවක් නිසා එබන්දක් අසාර්ථක වීම ගණන් ගත යුතු නැත.) යම් ආදායමක් අසාර්ථක වුවහොත් එයින් ගම්වැසියාගේ සිතෙහි උදවන මන්දෝත්සාහය හා හය මග හැරවීමට ඇතැම්විට අවුරුදු ගණන් යන්නට පුළුවන. තෝරා ගන්නා ලද වී වගී වලින් කරන අත්හදා බැලීම් විෂයෙහි මෙය විශේෂයෙන් සැලකිය යුතුවෙයි. එබඳු අවස්ථාවලදී ආදායම් වේශයෙන් නොව අත්හදා බැලීමේ මුහුණුවරින් ම එය කිරීම තුවණට හුරුය.

ආදර්ශ ක්‍රම: දියුණු කෘෂිකර්ම ක්‍රම කීපයක් ඒකාබද්ධ කොට එක එල්ලේම ආදර්ශ දක්වන්නට යෑමෙන් අවුල් වූ අවස්ථා කීපයක් ඇතිවී තිබේ. එය ගම්වැසියාට පමණක් නොව විද්‍යාලයාටත් අවුලකි. එක විට ක්‍රම කීපයක් ආදර්ශ වශයෙන් දක්වන්නට නොගොස් එකක් දෙකක් පමණක් කිරීම වඩා ප්‍රයෝගවර බව පල කල යුතුව තිබේ. දියුණු ගොවික්‍රම ආදර්ශයන් දක්වන විට, මතු වට අනුගමනය කල යුතු ආදර්ශ ක්‍රමය මෙසේ ය:—

- (1) පැල ඉන්ද්‍රීම පමණක් ;

- (2) පැල ඉන්ද්‍රීයම සහ රට පෝර යෙදීම (රට පෝර යෙදීම සුළු වශයෙනි. “අමෝනියම් සල්පේට්” සහ “පොස්පේට්” මිශ්‍රණයක් මැනවි. අක්කරයකට යෙදිය යුතු ගොණකිර 1යි. ප්‍රමාණය හැම විටම එකම විය යුතුයි.)
- (3) පැල ඉන්ද්‍රීයම සහ කොළ පෝර, කුණු පෝර හෝ ගොම පෝර යෙදීම ;
- (4) වපුරන ලද කුඹුරුවල වැඩෙන ගොයම පෝරු ගැම ;
- (5) පැල ඉන්ද්‍රීයමට ප්‍රථම හැම හෝ පෝරු ගැම, වැපිරු කුඹුරක නම් වැඩෙන ගොයම පෝරු ගැම ;
- (6) වල් නෙලීම පමණක් ;

ඉහත දැක්වූ සය ක්‍රමයෙන් ගොවිකම්‍යාන්තයේ තත්වය උසස් කරන සැටි පෙන්වීම, නුමුහුන් බීජයෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නා සැටි ආදර්ශයෙන් දැක්වීමට වඩා බෙහෙවින් වැදගත්ය. හුදකලාවම පැල ඉන්ද්‍රීයම සම්බන්ධයෙන් හෝ පැල ඉන්ද්‍රීයමක් සමග රට පෝර ආදිය යෙදීම සම්බන්ධයෙන් දක්වන ආදර්ශ අතිශයින් ම වැදගත් ය. එහෙයින්ම උත්කෘතියෙන් දැක්විය යුත්තේත් එය මය. අස්වැන්න අතින් අතිමාත්‍ර දියුණුවක් ලබා තිබෙන්නේ එම ආදර්ශ වලින් බැවිනි. වෙනත් ප්‍රයෝජන ද නැත්තේ නොවේ.

ප්‍රතිඵලය : ව්‍යවස්ථාපිත 1948 සල කන්තේදි පටන් මෙම දියුණු කෘෂික්‍රම සම්බන්ධයෙන් ආදායම් දක්වා තිබේ. ප්‍රතිඵල සාමාන්‍යයෙන් සතුටුදායක වී ඇත. ඇතැම් ප්‍රතිඵල අතිශයින් විපුල විය. ඊලඟට තිබෙන වැදගත් කරුණ නම්, මේ කෘෂික්‍රම භාගිකාක් අනුගමනය කරවීමයි. වාසනාවකට මෙන්, ලාභ ලැබීමේ අදහස බලපවත් විය. බුසල රු. 8 ගණනේ කර තිබෙන අඩුම මිල නියමයෙහිත් සැලකිය යුතු ලාභ ලැබෙන හෙයිනි. ගොවියන්ට මුහුණ පාන්නට සිදුවන දුෂ්කරතා අනුවම ප්‍රතිඵල විද්‍යමාන වන බැවින් නිසැකයෙන්ම අපට දකින්නට ලැබෙනුයේ ක්‍රමයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵලයක් - අනුගමනයක් - විය යුතුයි.

අතිශයින් වැදගත් දෙය නම් ආදායම් ගොවිතැනෙන් ලබන ජයග්‍රහණය නොවේ. ජයග්‍රහණය රඳා පවතින්නේ, එම ආදායම්, කොසි හරම් දුරට මහජනයා අනුගමනය කරයිද යන ප්‍රශ්නය උඩය. සම්පූර්ණ ප්‍රශ්නයේ ගැටළුව රඳා පවත්නේත් එතැන ය.

දිවයිනේ සහල් ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කිරීම සඳහා සාමාන්‍යයෙන් එක් අක්කරයකින් එක් අවුරුද්දකදී බුසල් 70ක අස්වැන්නක් ලැබිය යුතුයි. මෝසම් දෙකටම වැඩ කරන හොඳ කුඹුරුවලින් මේ අස්වැන්න ලැබිය හැකියි. එහෙත්, එක කන්නට වැඩ කරන්නාවූත්, අසාරවූත්, කුඹුරු සමෝසමේ ලා ගත් කල්හි, මේ අස්වැන්න ප්‍රමාණය ලැබීම දුෂ්කර වෙනවා ඇත.

ඩී. රසින්ඩ්,
කෘෂිකම් අධ්‍යක්ෂක නැත.

ව්‍යවස්ථාපිත 1950ක්වූ මාර්තු 5වෙනි දින
පේරාදෙණියේ දීය.

අනුමත කරනු ලබන නුමුහුණ් වි වගී ලේඛනය

වගීය	නුමුහුණ් වි අ.කය	වගහ:මාස (වැරිපිටිම-කැපීම)	මෝසම	නුමුහුණ් බව දිසුණු කළ මධ්‍යස්ථානය	පළමුකොට බිජු ලැබූ කා:මිකම් නිලධාරීතු:න
1. පොඬි වි	.. A 8	.. 6	.. මහ	.. මාදම්පේ සහ පොළොන්නරුව	.. උතුරුමැද දිශාවේ කා. නි.
2. මොලගු සම්බා	.. -G18	.. 6	.. මහ	.. මාදම්පේ සහ පොළොන්නරුව	.. උතුරුමැද දිශාවේ කා. නි.
3. කොහු මා වි	.. B-11.	.. 6	.. මහ	.. පොළොන්නරුව	.. උතුරුමැද දිශාවේ කා. නි.
4. කුරුලුතුඹු වි	.. B-13	.. 6	.. මහ	.. පොළොන්නරුව	.. උතුරුමැද දිශාවේ කා. නි.
5. දෙවැරැද්දි	.. 26081	.. 5-5½	.. සල	.. පොළොන්නරුව	.. නිරිත දිශාවේ කා. නි.
6. වෙල්ලෙහිලයකරයන්	.. 28061	.. 4	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. උතුරුමැද දිශාවේ කා. නි.
7. පෙරිල්ලනල්	.. 26014	.. 4	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. නැගෙනහිර දිශාවේ කා. නි.
8. ඔඬිඔවලන්	.. 2449/20	.. 4	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. නැගෙනහිර දිශාවේ කා. නි.
9. මාදල්	.. 39 M Y 137	.. 3½-4	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. නිරිත දිශාවේ කා. නි.
10. සුදු හිනවි	.. I C P Y - 19	.. 3½-4	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. නැගෙනහිර දිශාවේ කා. නි.
11. සුදු හිනවි	.. E O P Y - 15	.. 3½	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. උාච් දිශාවේ කා. නි.
12. කඵ හිනවි	.. 39 Y M 3254	.. 3½	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. නිරිත දිශාවේ කා. නි.
13. සුලසි	.. 27614	.. 3½	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. නිරිත දිශාවේ කා. නි.
14. පච්චසි පෙරුමාල්	.. 2467/11	.. 3	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. උතුරුමැද දිශාවේ කා. නි.
15. දහනල	.. 37 Y M 2014	.. 3	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. උාච් දිශාවේ කා. නි.
16. මුරුංගා	.. 38 Y M 137	.. 3	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. උාච් දිශාවේ කා. නි.
17. වෙල්ලෙහිපෙරුනල්	.. 28724	.. 3	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. නැගෙනහිර දිශාවේ කා. නි.
18. පොක්කලි	.. —	.. 4	.. සල, මහ	.. මහලුප්පලම සහ අම්බලම්කොට	.. නිරිත දිශාවේ කා. නි.

National Digitization Project

National Science Foundation

Institute : Department of Agriculture

1. Place of Scanning : Department of Agriculture, Peradeniya

2. Date Scanned : 2018 / 02 / 22

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd, No 435/16, Kottawa Rd,
Hokandara North, Arangala, Hokandara

4. Scanning Officer

Name : N.S. Karunaratna

Signature : Sithara

Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out under my supervision, according to the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping with the originality of the original document to be accepted in a court of law.

Certifying Officer

Designation : Chief Librarian

Name : Saumya Upamalika

Signature :

Date : 2018 / 02 / 22

"This document/publication was digitized under National Digitization Project of the National Science Foundation, Sri Lanka"